

RRG.6220.7.2020.OŚ

Kwilcz, 14 kwietnia 2021 r.

DECYZJA o środowiskowych uwarunkowaniach

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.) dalej *ustawy k.p.a.* oraz art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 85 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowiska (Dz. U. z 2021 r., poz. 247), dalej *ustawy uooś*, w §2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 1839) po rozpatrzeniu wniosku inwestora Gospodarstwo Rolne Krzysztof Komorowski, zs. ul. Chełmińska 24, 64 –550 Duszniki, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia polegającego na: „*Budowie zakładu produkcji olejów z tworzyw sztucznych oraz RDF wraz z niezbędną infrastrukturą*”, na działce o numerze ewidencyjnym 25/1, obręb Chudobczyce, gmina Kwilcz. Po uzyskaniu uzgodnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu oraz opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Międzychodzie, Wójt Gminy Kwilcz

u s t a l a

środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie zakładu olejów z tworzyw sztucznych oraz RDF wraz z niezbędną infrastrukturą; na działce o numerze ewidencyjnym 25/1, obręb Chudobczyce, gmina Kwilcz.

I. Określa następujące warunki:

1. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Planowane przedsięwzięcie będzie polegało na budowie zakładu produkcji olejów z tworzyw sztucznych oraz RDF wraz z niezbędną infrastrukturą i jest przewidziane do realizacji na działce o numerze ewidencyjnym 25/1, obręb Chudobczyce, gmina Kwilcz. Powierzchnia działki przeznaczonej pod przedsięwzięcie wynosi ok. 2, 01 ha. powierzchnia zabudowy zakładu wyniesie do 8000 m². Po zakończeniu prac budowlanych teren inwestycji zostanie ogrodzony. W ramach przedsięwzięcia planuje się budowę i użytkowanie dwóch niezależnych od siebie instalacji. W jednej będzie prowadzone przekształcanie odpadów z tworzyw sztucznych w procesie depolimeryzacji, zaś w drugiej prowadzona będzie produkcja granulatu z paliwa alternatywnego tzw. RDF (Refused-Derived Fuel).

Planowane przedsięwzięcie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określonych w §2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco

oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), tj. do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być stwierdzony, jako: „*instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.)*”.

2. Istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

- 1) Wody opadowe i roztopowe z terenu zakładu odprowadzać w sposób niezorganizowany do gruntu w granicach terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny, w sposób niezakłócający stosunków wodnych na terenach sąsiednich.

3. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26 i 27 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 247):

- 1) Należy dążyć do zminimalizowania wpływu przedsięwzięcia podczas budowy oraz likwidacji poprzez rozwiązania techniczne i organizacyjne, do których należą:
  - a) zaplecze techniczne, miejsca magazynowania materiałów budowlanych i odpadów oraz miejsca postoju maszyn budowlanych i sprzętu transportowego należy zorganizować na terenie utwardzonym,
  - b) we wszystkich ww. miejscach oraz w miejscach bezpośrednich prac budowlanych należy zapewnić dostępność sorbentów, właściwych w zakresie ilości i rodzaju do potencjalnego zagrożenia, mogącego wystąpić w następstwie sytuacji awaryjnych,
  - c) w czasie prowadzenia prac budowlanych/montażowych należy prowadzić stały monitoring stanu technicznego sprzętu budowlanego i transportowego oraz przypadków wystąpienia zanieczyszczenia gruntu i neutralizację miejsc mogących powodować ewentualne zagrożenie dla środowiska gruntowo – wodnego,
  - d) prawidłowa eksploatacja środków transportu (w tym zapewnić sorbenty),
  - e) prace realizacyjne prowadzić w godzinach dziennych - ruch pojazdów ciężkich, pracę pompy na stanowisku napełniania autosilosów i pompy na stanowisku napełniania autocystem prowadzić wyłącznie w porze dnia, tj. w godz. 6.00-22.00,
  - f) zapewnić zaplecze sanitarno – higieniczne dla pracowników odpowiadające obowiązującym w tym zakresie przepisom BHP,
  - g) powierzchnia zabudowy: do 8 000 m², w tym:
    - proces pirolizy:
      - wiata ok. 1 800 m²,

- budynek socjalno-biurowy ok. 150 m²,
  - podziemne zakopcowane zbiornik/i (w liczbie 1-6 szt.) na wyprodukowany olej o poj. 300 m³,
  - szczelny zamknięty zbiornik na sadzę o poj. 50 m³,
  - cztery zbiorniki na syngaz o poj. 9, 75 m³ i cztery zbiorniki o poj. 1, 8 m³,
  - dwie chłodnice, plac manewrowy, portiernia, parking, droga.
  - RDF (około 224 m², zlokalizowane wewnątrz wiaty, w której będą znajdowały się również reaktory do depolimeryzacji):
    - ciąg technologiczny ok. 119 m²,
    - silosy lejowe (magazynowy i ekspedycyjny) ok. 105 m².
  - h) teren ogrodzić oraz obsadzić roślinnością zimozieloną,
  - i) chłodnicę oraz wiatę zainstalować na szczelnym, chemoodpornym okrawężnikowanym fundamencie, zaleca się skanalizowanie posadzek,
  - j) silos magazynowy o pow. 500 m² podzielony na sektory usytuować pod wiatą,
  - k) trzy palniki olejowe o mocy 250 kW oraz jeden rezerwowo o mocy 150 kW dla każdego reaktora – wyłącznie na rozruch, nie zasilać wyprodukowanym olejem opałowym,
  - l) cztery palniki gazowe o mocy 250 kW każdy, w tym jeden rezerwowo dla każdego reaktora,
  - m) zbiornik/i na wyprodukowany olej lekki opałowy: podziemny zakopcowany, szczelny, dwupłaszczowy, wyposażony w monitoring szczelności - czujniki wykrywające nieszczelności, o łącznej maksymalnej pojemności do 300 m³, zlokalizowanych na utwardzonym, szczelnym podłożu obudowanym szczelnymi krawężnikami, zgodnie z przepisami szczegółowymi w tym zakresie; przed pierwszym uruchomieniem instalacji wszystkie zbiorniki należy poddać próbie szczelności.
- 2) Należy dążyć do zminimalizowania wpływu przedsięwzięcia na komfort życia i zdrowia ludzi podczas eksploatacji inwestycji poprzez rozwiązania, do których należą:
- a) ograniczenie emisji pyłów poprzez: sprawny system odpylania oraz hermetyzację procesu,
  - b) zapewnienie płynnego (wahadłowego) przepływu materiału dostosowanego do mocy produkcyjnych zakładu, w taki sposób, aby nie magazynować surowców (półproduktów) oraz gotowego RDF na zewnątrz hali produkcyjnej; na terenie zakładu w jednym czasie magazynować maksymalnie do 660 Mg odpadów,
  - c) optymalne wykorzystanie środków transportu - eliminacja tzw. pustych przebiegów,
  - d) zapewnienie właściwego gospodarowania odpadami na każdym etapie, minimalizować ich ilość, zbierać je selektywnie w wydzielonych i przystosowanych miejscach oraz zapewnić ich odbiór przez uprawnione podmioty; odpady przyjęte do przetworzenia w zakładzie będą magazynowane w silosach, wewnątrz projektowanej wiaty,
  - e) instalację do pirolizy odpadów z tworzyw sztucznych wyposażyc w dwa niezależne reaktory; wydajność dwóch instalacji odzysku R3: 35 Mg/dobę każda, łącznie: 70 Mg/dobę, 23 100 Mg/rok, wydajność instalacji do produkcji granulatu RDF R12 (później R1 lub R3): 16 Mg/h, 4 800 Mg/rok, czyli łącznie:

27 900 Mg/rok,

- f) surowce: w instalacji do pirolizy odpadów z tworzyw sztucznych przetwarzać odpady inne niż niebezpieczne i obojętne tworzyw sztucznych, z wyłączeniem PVC, o kodach: 04 02 09, 04 02 21, 04 02 22, 07 02 13, 07 02 80, 12 01 05, 15 01 02, 15 01 09, 16 01 19, 17 02 03, 19 12 04, 19 12 08, 19 12 10, 20 01 11, 20 01 39,
  - g) suszenie ciepłem procesowym i rozdrabnianie odpadów – bez mielenia,
  - h) produkt: lekki olej opałowy, gaz syntezowy oraz sadza,
  - i) załadunek/przeładunek sadzy realizować w systemie hermetycznym, stanowisko załadunku wyprodukowanego oleju do autocystem oraz załadunku wyprodukowanej sadzy do autosilosów, wykonać jako zadaszone o szczelnej posadzce, pokrytej warstwą chemoodporną, otoczone krawężnikami umożliwiającymi wydostanie się ewentualnych wycieków poza obszar stanowiska,
  - j) wodę pobierać z sieci wodociągowej (na cele socjalno-bytowe),
  - k) zabezpieczyć środowisko wodno - gruntowe przed przenikaniem zanieczyszczeń poprzez zastosowanie: podłączenie do sieci kanalizacyjnej i/lub szczelnych zamkniętych zbiorników na nieczystości płynne; transport mediów mogących zanieczyścić środowisko gruntowo – wodne (olej, glikol) realizować na obszarze przedsięwzięcia z wykorzystaniem szczelnych rurociągów,
  - l) zapewnić zachowanie akustycznych standardów jakości środowiska na terenach podlegających ochronie akustycznej zlokalizowanych w sąsiedztwie.
- 3) Instalacje do pirolizy odpadów i produkcji granulatu posadzić w wiacie o powierzchni zabudowy do 1800 m² i wysokości 11 m. Wiatę zamknąć z trzech stron pełnymi ścianami, otoczyć krawężnikami uniemożliwiającymi wydostanie się ewentualnych wycieków z instalacji poza obszar wiaty, a posadzki pod wiatą wykonać jako szczelne, pokryte chemoodporną warstwą.
  - 4) Zainstalować wewnątrz wiaty komorę depolimeryzatora wraz z osprzętem technologicznym, chłodnicę zespołu głównego, rozdrabniacz tworzyw sztucznych oraz instalację do produkcji paliwa alternatywnego.
  - 5) Wyloty emitorów z palników i suszarni dosuszającej (oznaczonej w raporcie: I1-K1, I2-K1 oraz I1-K2, I2-K2) zaprojektować jako otwarte na wysokości mniejszej niż 12 m n.p.t. i średnicy 0,6 m.
  - 6) Na każdym emitorze palnika i suszarni dosuszającej (I1-K1, I2-K1 oraz I1-K2, I2-K2) zainstalować króćce pomiarowe.
  - 7) Chłodnice oleju wentylować za pomocą dwóch wentylatorów o poziomie mocy akustycznej nie wyższym niż 74 dB każdy.
  - 8) Gaz powstały w procesie depolimeryzacji (pirolizy) przed spalaniem oczyścić i przekształcić w syngaz.
  - 9) Powietrze z procesu produkcji peletu przed wprowadzeniem do atmosfery oczyszczać z wykorzystaniem filtrów o skuteczności nie mniejszej niż 70%.
  - 10) Odpady wewnątrz wiaty magazynować wyłącznie w silosie płaskim o powierzchni maksymalnie 500 m², wysokości ścian do 4 m i wysokości składowania średnio 2,8 m.
  - 11) Eksploatację planowanego przedsięwzięcia realizować bez generowania ścieków przemysłowych.

- 12) Proces przetwarzania odpadów będzie prowadzony bez użycia wody.
- 13) Zakład należy wyposażyć w sorbenty właściwe w zakresie ilości i rodzaju do potencjalnego zagrożenia, mogącego wystąpić w następstwie sytuacji awaryjnych.

4. Wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odstąpieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r., poz. 1219 z późn. zm.):

Z uwagi na rodzaj, skalę oraz lokalizację planowanego przedsięwzięcia, odnosząc się do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit e ustawy uoos należy uznać, że *planowana inwestycja nie należy* do zakładów o dużym ani zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii wskazanych w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. (Dz. U. z 2016 r., poz. 138) w sprawie ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej.

5. Wymogi w zakresie ograniczenia transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko:

Zgodnie z art. 63 ust. 1 pkt 3 ustawy uoos przeanalizowano zasięg, wielkość i złożoność oddziaływania, jego prawdopodobieństwo, czas trwania, częstotliwość i odwracalność, możliwość ograniczenia oddziaływania, a także możliwość powiązań z innymi przedsięwzięciami i ustalono, że realizacja planowanego przedsięwzięcia nie pociągnie za sobą zagrożeń dla środowiska i *przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie transgranicznie oddziaływać na środowisko.*

6. Gotowość instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300MW:

Nie dotyczy.

II. Ze względu na szczegółowy i jednoznaczny opis planowanej do zastosowania technologii oraz stosownych środków mających na celu minimalizację negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, Wójt Gminy Kwilcz nie stwierdza konieczności ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy uoos.

III. Integralną częścią jest charakterystyka przedsięwzięcia stanowiąca załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Uzasadnienie

W dniu 25 sierpnia 2020 r. inwestor Gospodarstwo Rolne Krzysztof Komorowski, zs. ul. Chełmińska 24, 64 – 550 Duszniki, wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na: „Budowie zakładu produkcji olejów z tworzyw sztucznych oraz RDF wraz z niezbędną infrastrukturą”, na działce o numerze ewidencyjnym 25/1, obręb Chudobczyce, gmina Kwilcz. Do wniosku załączono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko sporządzony 14.08.2020 r. przez zespół autorów pod kierownictwem mgr Przemysława Kruka z firmy KIK ECO LAB Przemysław Kruk zs. w Kielcach, dalej raport, zawierający dane, o których mowa w art. 66 ustawy uoos, kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, mapę z zaznaczonym

przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie (dodatkowo zapis mapy w formie elektronicznej) oraz wypis z rejestru gruntów.

Zgodnie z informacją o przeznaczeniu terenu przedstawioną przez Wójta Gminy Kwilcz organom opiniującym – w obecnie obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kwilcz, przyjętym Uchwałą nr XXIX/265/02 z dnia 27 czerwca 2002 r. przez Radę Gminy Kwilcz, dla obszaru obejmującego przedmiotową działkę jako kierunki obecnego i przyszłego zagospodarowania przyjęto funkcję: obszary i tereny górnicze.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy uooś, organem właściwym do wydania decyzji jest Wójt Gminy Kwilcz, który na podstawie art. 77 ust. 1 ww. ustawy uooś wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarski Wodnej w Poznaniu o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia oraz o opinię do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Międzychodzie. Powołując się na art. 80 ust. 1 pkt 1 ustawy uooś, organ, czyli Wójt Gminy Kwilcz wydaje decyzję biorąc pod uwagę wyniki uzgodnień i opinii.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Międzychodzie w dniu 11 września 2020 r. wydał opinię sanitarną nr ON.NS.9011.6.4.2020 w której zaopiniował warunki w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych do niniejszej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu, pismem nr PO.RZŚ.4360.122m.2020.KS z dnia 30 listopada 2020 r., uzgodnił realizację przedsięwzięcia w proponowanym do realizacji wariantcie oraz określił warunki tej realizacji na etapie realizacji przedsięwzięcia oraz na etapie eksploatacji przedsięwzięcia, które zostały ujęte w całości w niniejszej decyzji.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, pismem nr WOO-I.4221.189.2020.AR.8 z dnia 29 marca 2020 r. postanowił uzgodnić realizację przedsięwzięcia oraz określił warunki realizacji przedsięwzięcia, które zostały wymienione w przedmiotowej decyzji.

Nawiązując do art. 33 ustawy uooś organ prowadzący postępowanie w dniu 2 września 2020 r. poinformował strony o wszczętym postępowaniu administracyjnym w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia oraz o miejscu zapoznania się z dokumentacją i możliwością składania uwag oraz wniosków. Zgodnie z art. 30 ustawy uooś, organ właściwy do wydania decyzji, Wójt Gminy Kwilcz zapewnił możliwość udziału społeczeństwa przed wydaniem decyzji. Zgodnie z art. 10 §1 oraz art. 73 §1 ustawy k.p.a., przed wydaniem niniejszej decyzji organ prowadzący postępowanie w dniu 23 września 2020 r. podał do publicznej wiadomości – informację o wszczęciu postępowania, przystąpienia do prowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i rozpoczęciu procedury udziału społeczeństwa w ramach postępowania w sprawie. Każdy zainteresowany miał możliwość zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz składania wniosków i uwag, w terminie od 24 września 2020 r. do 22 października 2020 r. W dniu 22 października 2020 r. do Urzędu Gminy w Kwilczu wpłynęły dwa pisma z wnioskami i uwagami dotyczącymi przedmiotowego przedsięwzięcia.

Jeden z wniosków mieszkańców wsi Chudobczyce w ocenie Wójta Gminy Kwilcz oraz inwestora jest bezzasadny, ponieważ wnioski i uwagi nie dotyczą przedmiotowej inwestycji. W piśmie zawarte są informacje dotyczące spalarni odpadów, a jak wynika z zapisu w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko omawiana inwestycja będzie miała charakter zakładu produkcji olejów z tworzyw sztucznych oraz RDF.

Na drugi z wniosków mieszkańców wsi Lubosz Wójt Gminy Kwilcz oraz inwestor ustosunkował się następująco:

1. Wg mieszkańców niejasną sprawą są motywy wyboru lokalizacji, gdyż przedsięwzięcie próbowano już realizować w innych gminach gdzie spotkało się to ze sprzeciwem ze strony tamtejszych mieszkańców. Również lokalizacja przedsięwzięcia jest niekorzystna,

ponieważ w bliskiej odległości znajdują się trzy jeziora które wykorzystywane są rekreacyjnie przez mieszkańców i przejezdni wczasowicze. Spowoduje to uciążliwości w życiu codziennym, jak i zagrożone są tereny które wykorzystywane są rekreacyjnie.

Wg inwestora i organu inwestycja nie spowoduje uciążliwości dla mieszkańców oraz nie wpłynie negatywnie na tereny rekreacyjne. Przedsięwzięcie nie będzie związane z emisją gazów i pyłów oraz ścieków toksycznych dla środowiska. Nie ma możliwości wystąpienia negatywnego wpływu na stan i funkcje ekologiczne środowiska. Przedsięwzięcie nie będzie także związane z emisją do wód i gruntu, stąd nie będzie miało wpływu na zbiorniki wodne i sieć hydrograficzną. Inwestor zapewnił, że nie próbował realizować inwestycji w innych gminach.

2. Wg mieszkańców budowa inwestycji spowoduje obciążenie dróg lokalnych, które będą stanowiły dojazd do inwestycji. Zwiększenie uciążliwości ruchu na drodze będzie miało wpływ na uciążliwość środowiskową w tym na poziom hałasu, który będzie uciążliwy dla tam zamieszkujących.

Wg inwestora i organu przedsięwzięcie spowoduje niewielki wzrost natężenia ruchu pojazdów na drodze powiatowej. Droga powiatowa ma odpowiednią nośność dla pojazdów ciężarowych, a planowany wzrost natężenia ruchu jest niewielki. Stąd też przedsięwzięcie nie wpłynie w istotny sposób na stan dróg oraz nie spowoduje zwiększenia uciążliwości drogi dla okolicznych mieszkańców.

3. Wg mieszkańców w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko została pominięta analiza możliwych do wystąpienia sytuacji awaryjnych i ich skutków. Pominięta została także ocena działań przeciwpożarowych.

Wg inwestora i organu w raporcie, w rozdziale 3.17 przeanalizowano możliwość wystąpienia awarii. W ramach przedsięwzięcia zostaną zastosowane rozwiązania umożliwiające wystąpienie awarii oraz niepozwalające na przedostanie się zanieczyszczeń do środowiska w przypadku awarii.

4. Wg mieszkańców inwestor powinien przeprowadzić konsultacje społeczne oraz zbadać aspekt ewentualnych konfliktów społecznych.

Wg inwestora i organu konsultacje społeczne nie są wymogiem ustawowym w zakresie zawartości raportu. Udział społeczeństwa w postępowaniu zapewnia organ prowadzący postępowanie.

5. Wg mieszkańców przedstawione w raporcie warianty nie zostały porównane pod kątem ekologicznym i ekonomicznym, brakuje porównania wszystkich wariantów pod kątem m. in. globalnej emisji gazów cieplarnianych, globalnej gospodarki energetycznej, kosztów eksploatacyjnych czy analizy cyklu życia.

Wg inwestora i organu stały monitoring emisji gazów i pyłów emitowanych z instalacji nie jest możliwy do zapewnienia. Inwestor wskazał w raporcie, iż badania emisji gazów i pyłów do powietrza zostaną wykonane po uruchomieniu instalacji.

Wobec powyższego wnioski i uwagi nie zostały uwzględnione przy wydaniu niniejszej decyzji.

Planowane przedsięwzięcie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określonych w §2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), tj. do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być stwierdzony, jako: „*instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.)*”.

Biorąc pod uwagę kryteria wymienione w art. 63 ust. 1 ustawy uoos, przeanalizowano: rodzaj, cechy i skalę przedsięwzięcia, wielkość zajmowanego terenu, zakres robót związanych z jego realizacją, prawdopodobieństwo, czas trwania, zasięg oddziaływania, możliwość ograniczenia oddziaływania oraz odwracalność oddziaływania, powiązania z innymi przedsięwzięciami, a także wykorzystanie zasobów naturalnych, różnorodność biologiczną, emisję i uciążliwości związane z eksploatacją przedsięwzięcia, gęstość zaludnienia wokół przedsięwzięcia oraz usytuowanie przedsięwzięcia względem obszarów wymagających specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt, ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszarów Natura 2000.

Planowane przedsięwzięcie będzie polegało na budowie zakładu produkcji olejów z tworzyw sztucznych oraz RDF wraz z niezbędną infrastrukturą i jest przewidziane do realizacji na działce o numerze ewidencyjnym 25/1, obręb Chudobczyce, gmina Kwilcz. Powierzchnia działki przeznaczonej pod przedsięwzięcie wynosi ok. 2, 01 ha. powierzchnia zabudowy zakładu wyniesie do 8000 m². Po zakończeniu prac budowlanych teren inwestycji zostanie ogrodzony. W ramach przedsięwzięcia planuje się budowę i użytkowanie dwóch niezależnych od siebie instalacji. W jednej będzie prowadzone przekształcanie odpadów z tworzyw sztucznych w procesie depolimeryzacji, zaś w drugiej prowadzona będzie produkcja granulatu z paliwa alternatywnego tzw. RDF (Refused-Derived Fuel).

W wyniku przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych w procesie depolimeryzacji będą powstawały produkty w postaci oleju, gazu syntezowego (spalanego w instalacji) oraz sadzy. W ramach inwestycji planuje się wykonanie instalacji wyposażonej w 2 reaktory do depolimeryzacji. W części dotyczącej pirolitycznego przetwarzania odpadów powstaną następujące budynki i obiekty budowlane:

- wiata, wewnątrz której umiejscowione będą instalację,
- budynek socjalno-biurowy,
- zbiornik lub zespół zbiorników na olej,
- zbiornik na sadzę,
- dwie chłodnice,
- dziesięć zbiorników na gaz ze sprężarką,
- droga wewnętrzna,
- plac manewrowy,
- parking samochodów osobowych,
- zbiornik bezodpływowy na ścieki bytowe,
- niezbędna infrastruktura techniczna.

Planowany proces granulacji RDF jest procesem, w którym odpad w postaci paliwa alternatywnego zostaje przetworzony na granulaty (pelet) gotowy do użycia w innych procesach. Surowiec do produkcji granulatu dostarczany będzie na teren zakładu za pomocą specjalistycznego transportu samorozładowczego. Granulacja będzie odbywała się w granulatorach specjalistycznego przeznaczenia. Średnica, długość oraz zagęszczenie granulatu będą ustalane indywidualnie przez eksploatatora ciągu technologicznego mającego na względzie oczekiwania odbiorcy docelowego. Gotowy produkt będzie magazynowany w silosach magazynowych i ekspedycyjnych. Linia do granulacji oraz system magazynowania i rozładunku RDF składa się z następujących podzespołów:

- szafa sterownicza,
- dozownik - kosz zasypowy,
- granulator,
- podnośnik kubelkowy,
- chłodnica,
- wentylator,
- filtr kieszonkowy,
- przenośnik taśmowy,
- podnośnik kubelkowy,
- silos magazynowy i silos ekspedycyjny.

Jak wynika z raportu, proces pirolizy oraz magazynowanie odpadów przyjętych do przetworzenia będą prowadzone w projektowanej wiacie o powierzchni zabudowy do ok. 1800 m² i wysokości ok. 11 m. Wiata będzie zamknięta z trzech stron ścianami (w ścianach zostaną wykonane drzwi i bramy wjazdowe). Ponadto zostanie otoczona krawężnikami uniemożliwiającym wydostanie się ewentualnych wycieków instalacji poza obszar wiaty. Posadzka wewnątrz wiaty będzie szczelna, zabezpieczona warstwą chemoodporną. Odpady wewnątrz wiaty będą magazynowane wyłącznie w silosie płaskim, zajmującym powierzchnię 500 m². Odpady będą przemieszczane między sektorami za pomocą ładowarki elektrycznej. Wewnątrz wiaty zostanie zainstalowany rozdrabniacz, suszarnia odpadów wykorzystująca do suszenia ciepło procesowe oraz instalacja do depolimeryzacji wyposażona w dwa niezależne reaktory, każdy o zdolności przetwarzania do 35 Mg/dobę tworzyw sztucznych. Całkowita zdolność przetwarzania instalacji nie przekroczy 70 Mg tworzyw sztucznych na dobę. W czasie procesu depolimeryzacji tworzywa sztuczne będą wtłaczane do reaktora w sposób ciągły. W wyniku depolimeryzacji odpady przekształcą się w olej, gaz oraz sadzę. Na zewnątrz zostanie wyznaczone stanowisko załadunku autocystern o powierzchni 200 m². Stanowisko to również będzie szczelne, pokryte warstwą chemoodporną, otoczone krawężnikami i zadaszone. Poza wiatą na płytach betonowych zostaną ustawione: zbiornik na sadzę techniczną o pojemności ok. 50 m³, cztery zbiorniki na syngaz o pojemności ok. 9, 75 m³ każdy i czterech zbiorników na syngaz o pojemności 1, 8 m³ każdy, sprężarka gazu, pochodnia awaryjna, dwie chłodnice. Do magazynowania wyprodukowanych w procesie depolimeryzacji olejów będzie służył zbiornik lub zespół zbiorników o łącznej objętości 300 m³. Będą to zbiorniki dwupłaszczowe, pokryte powłoką antykorozyjną, wyposażone w czujniki wykrywające nieszczelność. Zbiorniki te zostaną umieszczone na powierzchni terenu, a następnie zostaną przykryte nasypem ziemnym. Grubość ziemi przykrywającej zbiorniki wyniesie minimum 0, 5 m. Zbiorniki na olej przed obsypaniem ziemią zostaną posadowione na płycie betonowej uszczelnionej chemoodporną powłoką. Sadza magazynowana będzie w zbiorniku na sadzę, zlokalizowanym na zewnątrz wiaty. Sadza ze zbiornika na sadzę będzie transportowana pneumatycznie za pomocą szczelnego rurociągu do stanowiska ładowania autosilosów (autocystern). Dopuszcza się możliwość ładowania sadzy poprzez szczelny rękaw załadowniczy do zamykania big bagów, w przypadku sprzedaży mniejszych partii produktu.

W instalacji do pirolizy tworzyw sztucznych w ramach procesów odzysku określonych zgodnie z załącznikiem nr 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r., poz. 797 z późn. zm.) R3 – Recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki i R13 - Magazynowanie odpadów poprzedzające którykolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R12, wnioskodawca zamierza przetwarzać następujące rodzaje odpadów: 04 02 09 - Odpady materiałów złożonych (np. tkaniny impregnowane, elastomery, plastomery), 04 02 21 - Odpady z nieprzetworzonych włókien tekstylnych, 04 02 22 - Odpady z przetworzonych włókien tekstylnych, 07 02 13 - Odpady z tworzyw sztucznych, 07 02 80 - Odpady z przemysłu gumowego i produkcji gumy, 12 01 05 - Odpady z toczenia i wygładzania tworzyw sztucznych, 15 01 02 - Opakowania z tworzyw sztucznych, 15 01 09 - Opakowania z tekstyliów, 16 01 19 - Tworzywa sztuczne, 17 02 03 - Tworzywa sztuczne, 19 12 04 - Tworzywa sztuczne i guma, 19 12 08 - Tekstylia, 19 12 10 - Odpady palne (paliwo alternatywne), 20 01 11 - Tekstylia, 20 01 39 - Tworzywa sztuczne. Roczna ilość wszystkich rodzajów przetwarzanych odpadów wyniesie maksymalnie 23 100 Mg/rok. Powyższe założenia wnioskodawcy, dotyczące rodzaju i ilości przetwarzanych odpadów stanowią podstawę analizy oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, dlatego zostały ujęte jako warunki realizacji niniejszej inwestycji.

Zgodnie z raportem, w wyniku przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych w procesie pirolizy będą powstawały produkty w postaci sadzy, oleju oraz gazy syntezowego. Wytwarzane w procesie olej oraz sadza w ocenie autora raportu, tracą status odpadu zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o odpadach. Jednocześnie dołączono kopię pisma Ministerstwa

Środowiska z 21 lipca 2015 r., znak DGO-I-405-90/28517/15/AT, z którego wynika że w opinii Departamentu Gospodarki Odpadami substancje (stałe, płynne lub gazowe) powstałe w wyniku prowadzenia procesów pirolizy nie należy uznawać za produkt i dalsze gospodarowanie nimi powinno być zgodne z przepisami ustawy o odpadach. W niniejszym postępowaniu, z uwagi na wstępny etap procedury inwestycyjnej i ograniczoną ilość informacji odnośnie instalacji, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie ocenia czy w wyniku projektowanego procesu pirolizy tworzyw sztucznych przetwarzane odpady przestaną być odpadami. Ocena ta nastąpi na etapie uzyskiwania przez wnioskodawcę zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

W ramach inwestycji, planuje się również utworzenie instalacji do produkcji granulatu (peletu) z odpadów o kodzie 19 12 10 - Odpady palne (paliwo alternatywne). Całkowita zdolność przetwarzania instalacji będzie wynosić 1 Mg/h, 16 Mg/dobę, 4 800 Mg/rok. W instalacji, zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy o odpadach, prowadzony będzie odzysk odpadów w procesach R12 - Wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R11 oraz R13 - Magazynowanie odpadów poprzedzające którekolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R12.

Odpad 19 12 10 przed przetworzeniem będzie magazynowany w silosie pod wiatą. W razie konieczności przed etapem granulacji będzie rozdrabniany w rozdrabniaczu bębnowym. Granulacja (peletowanie) będzie odbywała się w granulatorach zlokalizowanych wewnątrz wiaty. Średnica, długość oraz zagęszczenie granulatu będą ustalane indywidualnie mając na względzie oczekiwania odbiorcy docelowego. Gotowy produkt będzie magazynowany w silosach magazynowych i ekspedycyjnych o pojemności 100 Mg. W wyniku granulacji odpad zmieni swoją formę, pozostanie jednak nadal odpadem o tym samym kodzie. Planuje się, że granulak będzie sprzedawany innym podmiotom jako paliwo zastępcze paliw kopalnych lub paliwo do współspalania, zaś w przypadku braku popytu na ten produkt, pelet będzie przetwarzany w zakładowej instalacji do pirolizy.

Zgodnie z raportem powierzchnia silosu, w którym będą magazynowane odpady przeznaczone do pirolizy oraz granulacji wyniesie ok. 500 m², wysokość ścian silosu wyniesie do 4 m, natomiast średnia wysokość składowania odpadów wyniesie ok. 2, 8 m. Przy założeniu gęstości odpadów tworzyw sztucznych na poziomie 0, 4 Mg/m³ pojemność magazynowa silosu wyniesie do 560 Mg. Ponadto na terenie zakładu będzie znajdował się silos lejowy i ekspedycyjny na pelet o pojemności 100 Mg. Maksymalna ilość odpadów magazynowanych na terenie zakładu w jednym czasie wyniesie 660 Mg. Powyższe założenie wnioskodawcy zostało wpisane jako warunek realizacji inwestycji.

W raporcie przedstawiono gospodarkę odpadami wytwarzanymi na etapach budowy, eksploatacji i likwidacji inwestycji. Na poszczególnych etapach inwestycji będą wytwarzane odpady, zarówno niebezpieczne, jak i inne niż niebezpieczne. W związku z procesem granulacji paliwa alternatywnego nie przewiduje się wytwarzania odpadów. Wszystkie wytwarzane na terenie zakładu odpady będą magazynowane selektywnie, w wyznaczonych miejscach, zabezpieczone przed dostępem osób postronnych, rozprzestrzenianiem się i mieszaniem z innymi rodzajami odpadów oraz przed wpływem warunków atmosferycznych. Odpady będą w pierwszej kolejności poddawane odzyskowi. Jeżeli z przyczyn technologicznych odzysk odpadów nie będzie możliwy lub nie będzie uzasadniony z przyczyn ekologicznych lub ekonomicznych odpady będą unieszkodliwiane. Przy założeniu, że wnioskodawca będzie realizował planowane przedsięwzięcie zgodnie z zapisami w raporcie i warunkami niniejszej decyzji inwestycja nie będzie naruszać prawa w zakresie gospodarki odpadami.

Glikol oraz azot będą magazynowane wewnątrz wiaty w oryginalnych opakowaniach producenta. Glikol będzie magazynowany w beczkach na utwardzonym i uszczelnionym podłożu. Azot będzie przetrzymywany w stalowych butlach. Zużyty glikol będzie zbierany do zbiorników transportowych i będzie przekazywany do przetworzenia firmom zewnętrznym posiadającym niezbędne zezwolenia w tym zakresie. Olej opałowy niezbędny

do uruchomienia instalacji będzie magazynowany wewnątrz wiaty, w tym zbiorniku umieszczonym na chemoodpornej posadzce.

Zgodnie z przedłożoną dokumentacją najbliższe tereny wymagające ochrony akustycznej, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112), znajdują się w odległości 800 m od terenu objętego wnioskiem – co zostało potwierdzone pismem Wójta Gminy Kwilcz z dnia 7 grudnia 2020 r.

Jak wynika z informacji zawartych w raporcie, głównymi źródłami hałasu na terenie przedsięwzięcia będą samochody ciężarowe obsługujące inwestycję, samochody osobowe pracowników zakładu, urządzenia pracujące w planowanej wiacie (linia do depolimeryzacji tworzyw sztucznych (instalacja do produkcji olejów) oraz instalacja do produkcji paliwa alternatywnego RDF), stanowiska napełniania autocystem, stanowiska napełniania autosilosów oraz urządzenia wentylacyjne. W planowanej do budowy wiacie źródłami hałasu będą: komora depolimeryzatora wraz z osprzętem technologicznym, chłodnica zespołu głównego, rozdrabniacz tworzyw sztucznych, instalacja do produkcji paliwa alternatywnego RDF oraz ładowarka czołowa. W raporcie wskazano, że rozdrabniacz nie będzie pracował przez całą dobę, będzie uruchamiany jedynie w przypadku przyjęcia odpadów o gabarytach większych niż przekrój poprzeczny 10 x 10 cm, które nie mogą być bezpośrednio wprowadzone do instalacji. Zgodnie z informacją w raporcie maksymalny sumaryczny czas pracy to 8 h w porze dnia i 1 h w porze nocy. Planowana wiatka będzie posiadała trzy ściany pełne oraz dach. Ściany: wschodnia, zachodnia i południowa będą ścianami pełnymi, wykonanymi z płyty warstwowej z rdzeniem z pianki poliuretanowej i okładzinami z blach stalowych powlekanych. Izolacyjność akustyczna ścian będzie wynosiła 25 dB. Do strony od strony północnej wiatka będzie otwarta. Dla dachu przyjęto współczynnik izolacyjności akustycznej na poziomie 25 dB - jak dla przykryć dachowych z powlekanych blach fałdowych ocieplanych wełną mineralną. Dla pomieszczenia wiaty przyjęto poziom hałasu wynoszący 85, 0 dB wewnątrz obiektu, w odległości 1 m od przegród (ścian i dachu). Źródłem hałasu na terenie objętym wnioskiem będzie również pompa na stanowisku do napełniania autosilosów o poziomie mocy akustycznej 83 dB, pompa na stanowisku autocystem o poziomie mocy akustycznej 70 dB, dwa wentylatory chłodnic oleju o poziomie mocy akustycznej 74 dB każdy i dwie pompy sprężarkowe o poziomie mocy akustycznej 96, 7 dB każdy. Czas pracy pomp na stanowisku napełniania autosilosów i autocystem ograniczony będzie tylko do pory dnia. Ruch pojazdów ciężkich odbywać się będzie wyłącznie w porze dnia, natomiast w przypadku pojazdów osobowych w porze dnia i nocy. W ciągu najkorzystniejszych 8 godzin pory dnia przewiduje się przejazd maksymalnie pięć pojazdów ciężkich i dwóch pojazdów lekkich, natomiast w ciągu najkorzystniejszej godziny pory nocy przewiduje się przejazd dwóch pojazdów lekkich.

W związku z tym, że na działce nr 27 obręb Chudobczyce obecnie jest budowany zakład o podobnym charakterze w analizie skumulowanej emisji hałasu do środowiska wnioskodawca wziął pod uwagę również źródła hałasu pochodzące z tego zakładu. Na ww. działce zlokalizowana będzie podobna wiatka wewnątrz której pracować będą instalacje do depolimeryzacji tworzyw sztucznych (instalacje do produkcji olejów), w których głównymi źródłami emisji hałasu są: komora depolimeryzatora wraz z osprzętem technologicznym oraz chłodnica zespołu głównego. Ponadto wewnątrz wiaty będzie odbywał się proces rozdrabniania tworzyw sztucznych w rozdrabniaczu. W związku z powyższym dla wiaty również przyjęto poziom hałasu wynoszący 85, 0 dB wewnątrz obiektu, w odległości 1 m od przegród (ścian i dachu). Źródłem hałasu na działce nr 27 będzie również pompa na stanowisku do napełniania autosilosów, pompa na stanowisku napełniania autocystem, dwa wentylatory chłodnicy oleju oraz dwie pompy sprężarkowe. W raporcie przyjęto, że po terenie istniejącego zakładu w ciągu 8 najmniej korzystnych godzin w porze dziennej, poruszać się będą maksymalnie cztery pojazdy ciężkie i dwa pojazdy lekkie oraz w ciągu jednej najmniej korzystnej godziny w porze nocnej, poruszać się będą maksymalnie dwa pojazdy lekkie.

Dla powyższych warunków w raporcie wykonano obliczenia rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku i wyznaczono poziom hałasu emitowanego przez planowany i istniejący zakład w reprezentatywnych punktach emisji na granicy najbliższych terenów chronionych. Z zaprezentowanych obliczeń wynika, że hałas związany z działalnością planowanego przedsięwzięcia i istniejącego zakładu nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych poziomów określonych w cytowanym rozporządzeniu w sprawie dopuszczalnych hałasu.

Warunki wskazane w niniejszej decyzji dotyczące ograniczenia ruchu pojazdów, pracy pomp i wentylowania chłodnicy za pomocą wentylatorów o ściśle określonym poziomie mocy akustycznej oraz zainstalowania instalacji do pirolizy odpadów i produkcji granulatu wewnątrz wiaty, wynikają z założeń przyjętych do analizy akustycznej.

W ramach inwestycji planuje się prowadzenie procesu depolimeryzacji (pirolizy) tworzyw sztucznych do produkcji olejów. Proces ten będzie źródłem emisji gazów i pyłów do powietrza. Depolimeryzacja będzie prowadzona w dwóch bliźniaczych instalacjach pracujących niezależnie od siebie. Każda z nich będzie posiadać dwa emitory z czego jeden z nich będzie odprowadzał spaliny powstałe w wyniku pracy palnika olejowego lub gazowego a drugi z suszarni dosuszającej. Emitory od palników oraz suszarni dosuszających (I1-K1, I2-K1 oraz I1-K2, I2-K2) będą miały wysokość 12 m n.p.t. i średnicę 0,6 m. Ponieważ powyższe parametry emitatorów przyjęto do obliczeń rozprzestrzeniania substancji w powietrzu, nałożono stosowny warunek realizacji przedsięwzięcia. Emisję maksymalną z wyżej wymienionych źródeł przyjęto na podstawie przeprowadzonych badań dla instalacji o identycznej technologii jak planowana instalacja, które dołączono do raportu.

Na terenie inwestycji będzie pracowała suszarnia główna. Suszarnia nie będzie związana ze spalaniem paliwa. Suszarnia ta będzie zasilana ciepłem powstałym podczas analizowanego procesu na terenie zakładu, w związku z czym nie będzie stanowiła źródła emisji substancji do powietrza.

Z informacji zawartych w raporcie, wynika iż z procesu technologicznego produkcji peletu RDF będzie następowała emisja jedynie pyłu. Jednakże proces ten nie będzie znaczącym źródłem emisji pyłu, z uwagi na planowane do zainstalowania filtry o skuteczności nie mniejszej niż 70%. Powyższe wskazano jako warunek w niniejszej decyzji. Planuje się, że granulaty RDF będzie sprzedawany jako paliwo zastępcze paliw kopalnianych lub paliwo do współspalania. W przypadku braku popytu na ten produkt pelet będzie przetwarzany w zakładowej instalacji do pirolizy.

W raporcie, w analizie oddziaływania instalacji na stan jakości powietrza, uwzględniono wszystkie znaczące źródła planowane na terenie inwestycji oraz te, które znajdują się w pobliżu i wykorzystują taką samą technologię w tym emisję ze środków transportu. Obliczenia rozprzestrzeniania substancji w powietrzu wykazały, iż emisje substancji emitowanych do powietrza z wyżej wymienionych źródeł nie będą powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2021 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. poz. 1031) oraz wartości odniesienia substancji w powietrzu, w tym dopuszczalnych częstości przekroczeń określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16 poz. 87) poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Zgodnie z §17 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie standardów dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2018 r., poz. 680) nie określa się standardów emisyjnych dla instalacji, w których spalany jest gaz uzyskany w wyniku pirolizy odpadów, który przed spalaniem oczyszczony jest w taki sposób, że nie jest już odpadem, a jego spalanie nie spowoduje emisji większej niż ze spalania gazu ziemnego. Z raportu wynika, iż gaz powstały w procesie depolimeryzacji (pirolizy) przed spalaniem zostanie oczyszczony i tym sposobem przekształcony w syngaz. Wnioskodawca planuje oczyszczenie gazu po procesie depolimeryzacji w trzech etapach usuwających sadzę, zapylenie oraz ciecz

i substancje, w których rozpuszcza się między innymi siarka. Pierwszy etap oczyszczania gazu będzie polegał na oczyszczaniu z sadzy na filtrze cząstek stałych. Kolejnym etapem oczyszczania gazu będzie rozdział na chłodnicy tzw. proces destylacji. Następnie gaz oczyszczany będzie na płuczce glikolowej, gdzie usuwane będą woda oraz substancje rozpuszczalne w wodzie. Oczyszczony w ten sposób gaz pozbawiony jest pyłu a w swoim składzie zawiera węglowodory alifatyczne od C1 do C6. Takie spalanie gazu będzie się wiązało z emisją identycznych jak w przypadku gazu ziemnego. Zgodnie z przyjętymi w raporcie założeniami, w warunkach realizacji przedmiotowej inwestycji wskazano zatem, aby gaz powstały w procesie depolimeryzacji (pirolizy) przed spalaniem został oczyszczony i przekształcony w syngaz. Emisję maksymalną z planowanych emitorów przyjęto na podstawie przeprowadzonych akredytowanych badań dla instalacji o identycznej technologii jak instalacja stanowiąca przedmiot niniejszego postępowania. W celu monitorowania emisji z planowanej instalacji zobowiązano także do zainstalowania na emitorach palników i suszarni dosuszających króćców pomiarowych.

Emisja substancji do powietrza będzie miała miejsce także na etapie budowy przedsięwzięcia. Będzie ona związana z powstawaniem pyłów, w trakcie prowadzenia robót ziemnych oraz przemieszczaniem mas ziemnych. Ponadto, źródłem emisji substancji do powietrza będą także procesy spalania paliw w silnikach maszyn i urządzeń pracujących na placu budowy. Z uwagi na fakt, iż emisję te będą miały charakter lokalny i okresowy i ustaną po zakończeniu prac budowlanych uznano je za nieistotne źródła emisji do powietrza i pominięto w analizach.

Na podstawie raportu i ogólnodostępnych informacji ustalono, że w obrębie terenu inwestycji występują gliny zwałowe, ich zwietrzliny oraz piaski i żwiry lodowcowe. Zgodnie z Mapą hydrogeologiczną Polski 1:50 000 arkusz 430 Sieraków (red. J. Górski, PIG, Warszawa 2002 r.) przedmiotowy teren położony jest w jednostce hydrogeologicznej 3 bcQI/Tr. Pierwszy poziom wodonośny, który jest jednocześnie głównym użytkowym poziomem wodonośnym, który jest jednocześnie głównym użytkowym poziomem wodonośnym, znajduje się w utworach czwartorzędowych (poziom międzyglinowy dolny) na głębokości ponad 50 m p.p.t. i jest izolowany utworami słabo przepuszczalnymi. Przedmiotowa inwestycja zlokalizowana będzie na poza obszarami głównych zbiorników wód podziemnych i stref ochronnych ujęć wód podziemnych. W promieniu 500 m od terenu inwestycji brak ujęć wód podziemnych.

Jak wynika z raportu, na etapie eksploatacji przedsięwzięcia woda pobierana z sieci wodociągowej będzie wykorzystywana wyłącznie do celów socjalno-bytowych, w ilości ok. 347, 4 m³/rok. Ścieki bytowe będą odprowadzane do zbiorczej sieci sanitarnej lub do szczelnego zbiornika bezodpływowego (o objętości 10 m³) i dalej do oczyszczalni ścieków. W przypadku możliwości podłączenia do sieci kanalizacyjnej, ścieki będą odprowadzane do kanalizacji. Nie będą powstawały ścieki technologiczne z procesu produkcyjnego. Nie przewiduje się mycia posadzki wiaty oraz miejsc napełniania autosilosów i autocystern - w związku z tym w zakładzie nie będą powstawały ścieki przemysłowe. W razie konieczności posadzka będzie odkurzana. Wnioskodawca oświadczył, że w ramach planowanych procesów technologicznych nie będą powstawały ścieki przemysłowe i nie przewiduje żadnych sposobów ich zagospodarowania, stąd warunek w niniejszej decyzji. Jak wynika z informacji przedstawionych w raporcie silosy na odpady, rozdrabniacz, suszarnia, dwie instalacje do depolimeryzacji odpadów oraz instalacja do granulacji RDF będą zlokalizowane wewnątrz zadaszonej wiaty ze szczelną, chemoodporną posadzką, a całość transportu mediów mogących zanieczyścić środowisko gruntowo-wodne (olej, azot) odbywać się będzie z wykorzystaniem szczelnych rurociągów. Stanowisko do załadunku wyprodukowanego oleju do autocystern oraz załadunku wyprodukowanej sadzy do autosilosów zostanie zorganizowane w miejscu utwardzonym, uszczelnionym i zadaszonym. Chłodnice będą ustanowione na betonowej nawierzchni otoczonej krawężnikiem i pokrytej chemoodporną powłoką odporną na działanie oleju oraz czynników atmosferycznych. Wyprodukowany olej będzie magazynowany w naziemnych dwupłaszczowych zbiornikach

zlokalizowanych na utwardzonym, szczelnym podłożu. W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem zobowiązano wnioskodawcę do zastosowania opisanych rozwiązań, a ponadto do wyposażenia zakładu w sorbenty do likwidacji ewentualnych wycieków. Wody opadowe z połaci dachowych oraz terenów utwardzonych będą odprowadzane w sposób nieorganizowany do gruntu, co pozwoli na zminimalizowane utraty naturalnej retencji terenu.

Po przeanalizowaniu materiałów dotyczących budowy geologicznej, warunków hydrogeologicznych, uwzględniając skalę, charakter przedsięwzięcia oraz jego lokalizację poza obszarami wodno-błotnymi, jak również obszarami objętymi ochroną w tym strefami ochronnych ujęć wód i obszarami ochronnymi zbiorników wód śródlądowych, wzięwszy pod uwagę planowane rozwiązania chroniące środowisko gruntowo-wodne, w tym rozwiązania w zakresie gospodarki wodno-ściekowej i magazynowania oraz postępowania z odpadami, nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko gruntowo-wodne, w tym wody podziemne i powierzchniowe.

W raporcie wskazano, że planowane przedsięwzięcia nie wpłyną znacząco na klimat. Instalacja będzie związana z emisją substancji do powietrza, w postaci gazów cieplarnianych m. in. CO₂, przy czym skala planowanej emisji nie wpłynie według wnioskodawcy w sposób istotny na zmianę klimatu. Gaz po procesie depolimeryzacji będzie oczyszczany w trzech etapach, co znacząco minimalizuje skalę emisji substancji do powietrza. Z uwagi na położenie geograficzne, przedsięwzięcie nie wymaga dostosowania do występujących ekstremalnych zjawisk, teren przedsięwzięcia nie znajduje się na obszarach zagrożonych występowaniem powodzi, osuwisk oraz ruchów masowych ziemi. W procesie technologicznym nie jest wymagane wykorzystanie wody stąd przedsięwzięcie odporne jest na występowanie suszy.

Planowana inwestycja zlokalizowana jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r., poz. 55 z późn. zm.). Najbliżej położonym obszarem Natura 2000 jest oddalony o około 900 m obszar specjalnej ochrony ptaków Puszcza Notecka PLB300005.

Działka przeznaczona pod przedsięwzięcie stanowi grunty orne V i VI klasy bonitacyjnej, wolne od zadrzewień i niezabudowane, do tej pory wykorzystywane do upraw rolnych. Od północy, zachodu i południa teren przeznaczony pod realizację przedsięwzięcia sąsiadujące z kompleksami leśnymi, natomiast od wschodu z gruntami rolnymi. Wizję terenową w miejscu planowanej inwestycji przeprowadzono w dniu 27 marca 2019 r. Teren inwestycji wykorzystywany jest do prowadzenia produkcji rolnej (uprawa zbóż). Podczas wizji terenowej, oprócz roślin uprawnych, na terenie inwestycji stwierdzono występowanie gatunków segetalnych. Nie stwierdzono natomiast występowania chronionych gatunków roślin oraz cennych siedlisk przyrodniczych. Przeprowadzono inwentaryzację przyrodniczą obejmującą teren działki przeznaczonej pod realizację przedsięwzięcia wraz z buforem około 100 m wokół nieruchomości, w obrębie których wyznaczono również transekt dla obserwacji ornitofauny. W trakcie badań terenowych, nie stwierdzono występowania płazów i gadów, stwierdzone osobniki ssaków należą do gatunków łownych i pospolitych gatunków chronionych. Bezpośrednio na terenie przeznaczonym pod realizację inwestycji nie stwierdzono występowania ptaków, jednak w otoczeniu nieruchomości dokonano identyfikacji kilkudziesięciu gatunków, w głównej mierze w obrębie kompleksów leśnych sąsiadujących z miejscem realizacji inwestycji. Do najcenniejszych należały m. in.: lerka, lelek, błotniak stawowy, dzięcioł czarny, żuraw. Część ze stwierdzonych gatunków bytuje jedynie na terenach sąsiadujących z terenami inwestycji, natomiast obszar przeznaczony pod inwestycję może być arealem lęgowym jedynie dla skowronka, przepiórki i ewentualnie dla bażanta i kuropatwy. Ze względu na charakter gruntu przeznaczonego do zainwestowania, dużą dostępność siedlisk atrakcyjnych dla bytowania stwierdzonych gatunków w otoczeniu przedmiotowej nieruchomości oddziaływanie w zakresie ornitofauny uznano za nieznaczące.

Ustalono, że przedsięwzięcie nie narusza zapisów rozporządzenia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie

warunków korzystania z wód regionu wodnego Warty (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego 2014.2129), zmienionego rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Dyrektora Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 17 lipca 2017 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków korzystania z wód regionu wodnego Warty (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego 2017.5165).

Ustalono, że przedsięwzięcie położone jest poza granicami Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP). Najbliższy GZWP względem terenu inwestycji znajduje się w odległości ok. 10 km w kierunku wschodnim i jest nim GZWP o nr 146 - Subzbiornik Jezioro Bytyńskie - Wronki - Trzciel. W odległości ok. 1, 2 km, w kierunku wschodnim względem terenu inwestycji znajduje się jezioro Dobrzyczo (inaczej Lubosz Wielki). Miejscowość Chudobczyce jest zwodociągowana - wodociąg publiczny Wituchowo (dz. nr 10/10). Wg raportu, najbliższe ujęcie wody znajduje się w odległości 3 km w kierunku północno-zachodnim. W rejonie terenu inwestycji i jego najbliższego otoczenia nie wyznaczono stref ochrony bezpośredniej lub pośredniej ujęć wód, ani obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych. Działka, na której zlokalizowana jest inwestycja nie leży w granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne. Przedsięwzięcie zlokalizowane jest w granicach jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) o kodzie PLGW600059 oraz w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) Czarna Woda do dopł. spod Chudobczyc o kodzie PLRW6000171878722.

Zgodnie z obowiązującym „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (Dz. U. z 2016 r., poz. 1967) JCWPd PLGW600059 charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym oraz dobrym stanem chemicznym. Celami środowiskowymi dla tej JCWPd są: dobry stan chemiczny oraz dobry stan ilościowy. JCWPd PLGW600059 jest niezagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych i nie podlega derogacji czasowej. Termin osiągnięcia celów środowiskowych dla tej JCWPd określono na 2015 r. Zasoby JCWPd PLGW600059 podlegają ochronie z uwagi na ich wykorzystywanie do celów zaopatrzenia ludności w wodę do picia.

Natomiast JCWP PLRW6000171878722 Czarna Woda do dopł. Chudobczyc posiada status naturalnej części wód, jej stan jest zły. Celem środowiskowym dla tej JCWP jest dobry stan ekologiczny oraz dobry stan chemiczny. Zgodnie z oceną ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego JCWP PLRW6000171878722 została określona jako zagrożona. Termin osiągnięcia celu środowiskowego określono na 2021 r. ze względu na brak możliwości technicznych. W zlewni JCWP nie zidentyfikowano presji mogących być przyczyną występujących przebiegów wskaźników jakości. Konieczne jest dokonanie szczegółowego rozpoznania przyczyny w celu prawidłowego zaplanowania działań naprawczych. Rozpoznanie przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu zapewni realizację działań na poziomie krajowym: utworzenie krajowej bazy danych o zmianach hydromorfologicznych, przeprowadzenie pogłębionej analizy presji pod kątem zmian hydromorfologicznych, opracowanie dobrych praktyk w zakresie robót hydrotechnicznych i prac utrzymaniowych wraz z ustaleniem zasad ich wdrażania oraz opracowanie krajowego programu renaturyzacji wód powierzchniowych.

Mając na względzie charakter i skalę oddziaływania, zastosowane i będące przedmiotem uzgodnienia rozwiązania i technologie oraz planowane rozwiązania techniczne chroniące środowisko przedstawione w raporcie oddziaływania na środowisko, przy założeniu realizacji określonych w sentencji warunków stwierdza się brak możliwości znaczącego oddziaływania na pozostające w zasięgu oddziaływania jednolite części wód i nie stwierdza się negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na realizację celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, a określonych dla tych części wód w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 poz. 1967).

Mając na uwadze lokalizację przedsięwzięcia, charakter inwestycji, nałożone warunki realizacji przedsięwzięcia i przy zastosowaniu przepisów ochrony gatunkowej, nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania inwestycji na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji na środowisko przyrodnicze, w tym na krajobraz i bioróżnorodność rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności gatunków chronionych, rzadkich lub ginących oraz ich siedliska, w tym utraty, fragmentacji lub izolacji siedlisk oraz zaburzenia funkcji przez nie pełnionych, a także wpływu na ekosystemy - ich kondycję, stabilność, odporność na zaburzenia, fragmentację i pełnione funkcje w środowisku. Inwestycja nie powinna także spowodować nadmiernej eksploatacji lub niewłaściwego wykorzystania zasobów przyrodniczych, czy przyczynić się do rozprzestrzeniania się gatunków obcych. Ze względu na lokalizację planowanej inwestycji na gruncie rolnym w sąsiedztwie terenów rolnych oraz brak zidentyfikowanych gatunków będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Puszcza Notecka PLB300005 występujących w miejscu realizacji inwestycji uznano, że nie nastąpi jej negatywne oddziaływanie na te obszary, w szczególności na gatunki, siedliska gatunków lub siedliska przyrodnicze będące przedmiotami ochrony obszarów Natura 2000, integralność obszarów Natura 2000 lub ich powiązanie z innymi obszarami. Nie zostało stwierdzone negatywne oddziaływanie skumulowane planowanej inwestycji na środowisko przyrodnicze, w tym na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000.

Ze względu na szczegółowy i jednoznaczny opis planowanej do zastosowania technologii oraz stosowanych środków mających na celu minimalizację negatywnego oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, nie stwierdzono konieczności ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy uooś. Ponadto, ze względu na lokalizację w dużej odległości od granic państwa oraz zakres oddziaływania inwestycji nie stwierdzono również konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Planowane przedsięwzięcie ma charakter lokalny i nie przewiduje się, by mogło mieć znaczący wpływ na klimat. W związku z realizacją przedsięwzięcia nie planuje się używania substancji i stosowania technologii, które podczas realizacji przedsięwzięcia lub jego eksploatacji mogłyby w jakikolwiek sposób wpłynąć na zmiany klimatu lub podnosić ryzyko wystąpienia katastrofy naturalnej czy budowlanej. Inwestycja nie będzie położona na terenach zalewowych oraz zagrożonych wystąpieniami powodzi, a także terenach zagrożonych ruchami masowymi ziemi. Uwzględniając przewidywany zakres i technologię prac budowlanych, lokalizację inwestycji oraz przyjęte rozwiązania technologiczne obiektów i instalacji nie przewiduje się, aby na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia wystąpiły problemy z adaptacją do postępujących zmian klimatu.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. a, b, c, d, f, g, h, i j ustawy uooś oraz raportu stwierdzono, że teren przedsięwzięcia nie jest zlokalizowany na obszarach wodno – błotnych i innych obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych oraz obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych i strefach ochronnych ujęć wód podziemnych. Planowane przedsięwzięcie znajduje się poza obszarami wybrzeży i środowiska morskiego, obszarami górkimi oraz obszarami przylegającymi do jezior. Z raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowiska wynika, że przedsięwzięcie nie zostanie zlokalizowane na obszarach o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe oraz archeologiczne. Planowane przedsięwzięcie nie będzie zlokalizowane na obszarach o dużej gęstości zaludnienia oraz nie będzie zlokalizowane na obszarach uzdrowiskowych i ochrony uzdrowiskowej. W związku z realizacją planowanego przedsięwzięcia przy uwzględnieniu planowanych rozwiązań i eksploatacji zgodnie ze wskazanymi w decyzji warunkami nie przewiduje się przekroczenia standardów jakości środowiska.

Z uwagi na rodzaj, skalę oraz przyjętą technologię planowanego przedsięwzięcia, odnosząc się do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy uooś należy stwierdzić, że planowana inwestycja nie należy do zakładów o dużym ani zwiększonym ryzyku

wystąpienia poważnej awarii wskazanych w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 138). Ze względu na położenie geograficzne przedsięwzięcie nie jest zagrożone ryzykiem katastrofy naturalnej, a w szczególności w wyniku wystąpienia: trzęsień ziemi, powodzi czy osuwisk. Ponadto z uwagi na rodzaj i charakter inwestycji nie będzie ona wpływać na zmiany klimatyczne w skali globalnej. Przedsięwzięcie z uwagi na charakter, odporne będzie także na zmiany klimatu (w tym na opady deszczu, upał itp.).

Zgodnie z art. 63 ust. 1 pkt 3 ustawy uoś przeanalizowano zasięg, wielkość i złożoność oddziaływania, jego prawdopodobieństwo, czas trwania, częstotliwość i odwracalność, możliwość ograniczenia oddziaływania, a także możliwość powiązań z innymi przedsięwzięciami i ustalono, że realizacja planowanego przedsięwzięcia nie pociągnie za sobą zagrożeń dla środowiska i przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie transgranicznie oddziaływać na środowisko. Z charakterystyki przedsięwzięcia i przyjętej technologii prowadzenia prac wynika, że zarówno w okresie realizacji przedsięwzięcia jak i eksploatacji nie będzie ono generować presji oddziałujących na elementy stanu zasobów wodnych ani na obszary chronione i ochronne, w zakresie mogącym zagrażać osiągnięciu ustalonych dla nich celów środowiskowych. W ramach planowanego przedsięwzięcia nie przewiduje się likwidacji cieków ani przebudowy ich koryt oraz likwidacji istniejących zbiorników wodnych.

Mając na uwadze obecne zagospodarowanie miejsce realizacji inwestycji wraz z obszarem położonym w zasięgu jej oddziaływania oraz jej zakres, nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania inwestycji na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji na środowisko przyrodnicze, w tym na bioróżnorodność rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności gatunków chronionych, rzadkich lub ginących oraz siedlisk, w tym utraty, fragmentacji lub izolacji siedlisk oraz zaburzenia funkcji przez nie pełnionych, a także wpływu na ekosystemu - ich kondycję, stabilność, odporność na zaburzenia, fragmentację i pełnione funkcje w środowisku. Inwestycja nie powinna także spowodować nadmiernej eksploatacji lub niewłaściwego wykorzystywania zasobów przyrodniczych, czy przyczynić się do rozprzestrzeniania się gatunków obcych. Ze względu na wyżej wskazane uwarunkowania inwestycji i terenu, na który będzie wywierać presję, nie nastąpi jej negatywne oddziaływanie na obszary chronione, w szczególności na gatunki, siedliska gatunków lub siedliska przyrodnicze stanowiące przedmioty ochrony obszarów Natura 2000, integralność obszarów Natura 2000 lub ich powiązanie z innymi obszarami. Organ rozważył również możliwość oddziaływania skumulowanego i stwierdził, że nie przewiduje się negatywnego oddziaływania skumulowanego planowanej inwestycji na środowisko przyrodnicze, w tym na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000.

Wobec powyższego Wójt Gminy Kwilcz, jako organ właściwy do wydania decyzji po przeanalizowaniu otrzymanych uzgodnień i opinii postanowił wydać decyzję określającą warunki realizacji przedsięwzięcia. Przedłożone informacje na temat planowanego przedsięwzięcia pozwoliły oszacować bezpośrednie i pośrednie skutki oddziaływania przedmiotowej inwestycji na środowisko, a także określić warunki umożliwiające realizację inwestycji i zabezpieczenie poszczególnych komponentów środowiska przed wpływem ze strony inwestycji. Ze względu na szczegółowy opis planowanej do zastosowania technologii oraz stosowanych środków mających na celu zmniejszenie uciążliwości dla środowiska, w związku z planowanym przedsięwzięciem *nie została stwierdzona konieczność przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.*

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

WÓJT
Marek
L. Wójcik

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu, za pośrednictwem Wójta Gminy Kwilcz w terminie 14 dni od daty jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do jego wniesienia wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku decyzja staje się ostateczna, prawomocna i podlega wykonaniu. Niniejszą decyzję dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 – 13 cyt. ustawy: wniosek ten powinien być złożony nie później niż przed upływem sześć lat od dnia w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna – art. 72 ust. 3. Termin ten może ulec wydłużeniu o cztery lata, jeżeli realizacja planowanego przedsięwzięcia przebiega etapowo oraz nie zmieniły się warunki określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – art. 72 ust. 4. Do zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się odpowiednio przepisy o wydaniu decyzji środowiskowych uwarunkowaniach.

Dla przedsięwzięcia, dla którego wydana została decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się wymogu uzyskania decyzji środowiskowej w przypadku zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 – 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Załącznik:

1. Charakterystyka przedsięwzięcia.

Otrzymują:

1. *Wnioskodawca:*
Gospodarstwo Rolne Krzysztof Komorowski, zs. ul. Chełmińska 24 64 – 550 Duszniki
(adres do korespondencji: Daleszynek 7 64 – 423 Lubosz)
2. Pani Beata Komorowska, Daleszynek 7 64 – 423 Lubosz
3. Pan Paweł Piechota, zam. ul. Polna 2 64 – 423 Lubosz
4. Pani Katarzyna Piechota, zam. ul. Polna 2 64 – 423 Lubosz
5. „KRUSZGEO” Wielkopolskie Kopalnie Sp. z o. o., zs. ul. Grunwaldzka 21, 60 – 783 Poznań
6. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe – Nadleśnictwo Pniewy, zs. ul. Turowska 1 62 – 045 Pniewy
7. Gmina Kwilcz, zs. ul. Kardynała Stefana Wyszyńskiego 23 64 – 420 Kwilcz
8. a/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, zs. ul. Jana Henryka Dąbrowskiego 79, 60 – 529 Poznań
2. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu,
zs. ul. Chlebowa 4/8, 61 – 003 Poznań
3. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Międzychodzie, zs. ul. Strzelecka 12, 64 – 400 Międzychód

Charakterystyka przedsięwzięcia

Zgodnie z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 247)

Planowana inwestycja realizowana pod nazwą „Budowa zakładu produkcji olejów z tworzyw sztucznych oraz RDF wraz z niezbędną infrastrukturą” jest przedsięwzięciem mogącym zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Inwestycja jest również przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Decyzja środowiskowa wydana po przeprowadzeniu oceny oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko będzie niezbędna do uzyskania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, decyzji o pozwoleniu na budowę oraz zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Planowane przedsięwzięcie (instalacje) nie będzie wymagało uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Planowana inwestycja zlokalizowana będzie na działce o nr ew. 25/1 – obręb 0003 Chudobczyce, gmina Kwilcz, powiat międzychodzki, województwo wielkopolskie. Teren inwestycji stanowią grunty orne klasy V oraz VI. Teren planowanej inwestycji jest terenem wolnym od zadrzewień i zabudowań. Do tej pory działka inwestycyjna wykorzystywana była rolniczo. Bezpośrednie sąsiedztwo terenu planowanej inwestycji stanowią głównie tereny rolnicze, tj. pola uprawne oraz kompleksy leśne. Teren planowanej inwestycji nie jest objęty Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego (MPZP).

Usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – uwzględniające:

- a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek - teren inwestycji zlokalizowany jest poza takimi obszarami,
- b) obszary wybrzeży i środowisko morskie – teren inwestycji zlokalizowany jest poza takimi obszarami,
- c) obszary górskie lub leśne - teren inwestycji zlokalizowany jest poza takimi obszarami,
- d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych - teren inwestycji zlokalizowany jest poza takimi obszarami,
- e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody - teren inwestycji zlokalizowany jest poza ww. obszarami,
- f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia - Zgodnie z danymi uzyskanymi w z Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska (załącznik nr 10) stan zanieczyszczeń powietrza dla miejscowości Chudobczyce nie przekracza dopuszczalnych poziomów.

- g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne - teren inwestycji zlokalizowany jest poza takimi obszarami,
- h) gęstość zaludnienia - teren inwestycji zlokalizowany jest poza obszarem gęsto zaludnionym oraz poza obszarem zabudowy mieszkaniowej,
- i) obszary przylegające do jezior - teren inwestycji zlokalizowany jest poza takimi obszarami,
- j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej - teren inwestycji zlokalizowany jest poza takimi obszarami,
- k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe - lokalizacja oraz charakter inwestycji nie spowodują zagrożenia dla osiągnięcia celów środowiskowych przez JCWPd i JCWP.

Teren inwestycji położony jest na obszarze jednolitych części wód powierzchniowych Czarna Woda do dopływu spod Chudobczyc. Zgodnie z charakterystyką przedstawioną w Centralnej Bazie Danych Geologicznych pod względem geologicznym teren inwestycji jest zlokalizowany na glinach zwałowych, ich zwietrzelinach oraz piaskach i żwirach lodowcowych ze Zlodowacenia Północnopolskiego.

Teren planowanej inwestycji został zlokalizowany na obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Warty, w obszarze jednolitych części wód podziemnych nr 59 (GW600059). Teren inwestycji nie jest położony w obszarze żadnego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP). Najbliższy GZWP względem terenu inwestycji znajduje się w odległości ok. 10 km w kierunku wschodnim i jest nim GZWP o nr 146 – Subzbiornik Jezioro Bytyńskie – Wronki – Trzciel. Ww. zbiornik ma powierzchnię ok. 863,5 km², a jego głębokość maksymalna wynosi 150 m. Zgodnie z informacjami dostępnymi na stronach <https://wodypolskie.bip.gov.pl> oraz <https://www.poznan.uw.gov.pl/> teren inwestycji położony jest poza strefami ochronnymi powierzchniowych i podziemnych ujęć wodnych. W odległości do 500 m od terenu inwestycji nie ma urządzeń lub zespołów urządzeń umożliwiających pobór wód podziemnych o zdolności poboru powyżej 1 m³/h. Najbliższe ujęcie wód podziemnych oddalone jest od terenu inwestycji o ok. 3,0 km w kierunku północno - zachodnim.

Zgodnie z danymi uzyskanymi w piśmie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska z Departamentem Monitoringu Środowiska i Regionalnym Wydziałem w Poznaniu stan zanieczyszczeń powietrza dla okolic terenu inwestycji, miejscowości Chudobczyce nie przekracza dopuszczalnych poziomów.

Teren inwestycji oraz tereny z nim sąsiadujące nie są objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem zachodniej części działki nr 32/2 położonej w odległości ok. 600 m na wschód od terenu inwestycji. Wspomniany teren objęty jest ustaleniami Uchwały Nr XII/79/2015 Rady Gminy Kwilcz z dnia 28 września 2015r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na części działki nr 32/2 w Chudobczycach, gmina Kwilcz (zwany dalej: MPZP). Zgodnie z Klasyfikacji akustycznej tego terenu dokonano zgodnie z ww. MPZP, zaś kwalifikacji pozostałych terenów sąsiadujących z planowaną inwestycją jako terenów chronionych akustycznie dokonano zgodnie z art. 115 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1219) na podstawie faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. 2014r., poz. 112) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, wielorodzinna, mieszkaniowo-usługowa zagrodowa jest chroniona akustycznie. Zgodnie z ww. rozporządzeniem dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, zagrodowej i mieszkaniowo-usługowej dopuszczalny poziom hałasu wynosi 55 dB w porze dnia i 45 dB w porze nocy. Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej dopuszczalny poziom hałasu wynosi 50 dB w porze dnia i 40 dB w porze nocy. W bliskiej odległości od terenu inwestycji (do 500 m) nie znajdują się żadne zabytki wpisane do rejestru zabytków nieruchomych Wojewódzkiego Konserwatora

Zabytków (zgodnie z danymi opublikowanymi na stronie Narodowego Instytutu Dziedzictwa: www.nid.pl; stan na 30 czerwca 2020 r.).

Na terenie inwestycji nie stwierdzono występowania roślin z gatunków chronionych. Na terenie planowanej inwestycji nie stwierdzono występowania cennych siedlisk przyrodniczych będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska. Teren inwestycji użytkowany jest rolniczo i nie występują na nim grzyby, w tym gatunki chronione. Teren inwestycji położony jest poza obszarami korytarzy ekologicznych. Teren inwestycji stanowi obecnie obszar użytkowany rolniczo podobnie, jak tereny sąsiednie. Stąd bioróżnorodność terenu inwestycji określono jako niską. Teren inwestycji położony jest poza obszarami chronionymi.

W bliskim sąsiedztwie terenu inwestycji na działce ewidencyjnej nr 27 w Chudobczycach budowany jest obecnie zakład produkcji olejów z tworzyw sztucznych. W zakładzie tym będzie prowadzona produkcja olejów z odpadów tworzyw sztucznych w identycznej technologii jak w przedmiotowym zakładzie. Przy czym oba zakłady będą różniły się ilością reaktorów i ich wydajnością. W zakładzie na działce nr 27 będą pracowały do celowo dwa reaktory o zdolności przetwarzania odpadów na poziomie 35 Mg każdy (do 70 Mg odpadów na dobę w zakładzie). W przedmiotowym zakładzie zlokalizowany na działce 25/1 pracowały będą dwa reaktory o zdolności przetwarzania 35 Mg odpadów każdy (łącznie zdolność przetwarzania zakładu wyniesie do 70 Mg/dobę), z tą różnicą że w zakładzie będzie uruchomiana również instalacja do produkcji pelletu z RDF.

Analizując charakter oddziaływania obu zakładów do kumulacji oddziaływania obu zakładów dojdzie jedynie w zakresie emisji hałasu oraz emisji gazów i pyłów do powietrza. Stąd w przedmiotowym raporcie w analizie akustycznej oraz rozprzestrzeniania się gazów i pyłów w powietrzu uwzględniono emisje z obu tych zakładów.

W południowej granicy terenu inwestycji przebiega dalekosiężny rurociąg naftowy „Przyjaźń”. Inwestycja będzie realizowana poza strefą bezpieczeństwa wyznaczoną dla tego rurociągu, stąd nie dojdzie do zagrożenia dla rurociągu, środowiska oraz zdrowia i życia ludzi. Oddziaływanie inwestycji nie będzie kumulowało się z oddziaływaniem rurociągu.

Obecnie teren inwestycji jest wolny od zabudowań. Teren ten jest w całości biologicznie czynny. Dotychczas teren ten wykorzystywany był rolniczo. Powierzchnia działki nr 25/1 wynosi ok. 2,01 ha.

W ramach przedsięwzięcia planuje się budowę i użytkowanie 2 niezależnych od siebie instalacji. W jednej będzie prowadzone przekształcanie odpadów z tworzyw sztucznych w procesie depolimeryzacji, zaś w drugiej prowadzona będzie produkcja granulatu z alternatywnego paliwa uzyskanego z odpadów o kodzie 19 12 10, czyli tzw. RDF (Refused-Derived Fuel). W ramach inwestycji planuje się wykonanie instalacji wyposażonej w 2 reaktory do depolimeryzacji o łącznej zdolności przetwarzania wynoszącej do 70 Mg/dobę. Przedsięwzięcie projektowane jest na pracę w systemie 3 zmianowym 24h/dobę przez około 330 dni w roku. Biorąc pod uwagę powyższe łączna maksymalna roczna zdolność przetwarzania odpadów w ramach przedsięwzięcia wyniesie do 23 100,00 Mg/rok. W wyniku przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych w procesie depolimeryzacji będą powstawały produkty w postaci oleju, gazu syntezowego (spalanego w instalacji) oraz sadzy.

W ramach inwestycji, w części dotyczącej pirolitycznego przetwarzania odpadów powstaną następujące budynki i obiekty budowlane:

- Wiata, wewnątrz której umiejscowione będą instalacje.
- Budynek socjalno-biurowy.
- Zbiornik lub zespół zbiorników na olej.
- Zbiornik na sadzę.
- 2 Chłodnice.
- 10 zbiorników na gaz ze sprężarką.
- Droga wewnętrzna.
- Plac manewrowy.
- Parking samochodów osobowych.

- Zbiornik bezodpływowy na ścieki bytowe.
- Niezbędna infrastruktura techniczna.

Powierzchnia zabudowy zakładu wyniesie do 8000 m².

W ramach inwestycji, oprócz instalacji do pirolitycznego przetwarzania odpadów planuje się utworzenie dodatkowej instalacji do produkcji granulatu (peletu) z odpadów w postaci paliwa alternatywnego (zastępczego), tzw. RDF-u (Refuse-Derived Fuel) o kodzie 19 12 10. Paliwo RDF jest specyficzną odmianą paliwa alternatywnego, którą można uzyskać z tzw. frakcji reszkowej, czyli nienadających się do recyklingu odpadów komunalnych, papieru, tworzyw sztucznych, materiałów tekstylnych, drewna, gumy. RDF znalazło zastosowanie w spalarniach odpadów komunalnych przystosowanych do współspalania paliwa alternatywnego, w specjalnych obiektach energetycznych przystosowanych jedynie do spalania paliwa alternatywnego posiadających status spalarni odpadów, jako paliwo zastępcze dla paliwa kopalnego w przemyśle cementowym (paliwo kalcynatorowe), jako współspalanie paliwo w kotłach energetycznych a nawet jako wsad w instalacjach do pirolizy albo zgazowania odpadów. W planowanej instalacji do produkcji granulatu RDF, ciąg technologiczny procesu będzie składał się z następujących czynności:

- a. Przyjęcie surowca (RDF)
- b. Rozdrabnianie
- c. Granulacja
- d. Magazynowanie

Surowiec do produkcji granulatu dostarczany będzie na teren zakładu za pomocą specjalistycznego transportu samo-rozładowczego. RDF będzie składowany w wyznaczonych punktach odbioru i składowania na terenie zakładu, w specjalnym magazynie zabezpieczającym RDF przed absorpcją wilgoci z otoczenia. Szacuje się, że ciężar nasypowy surowca będzie wynosił 90 – 150 kg/m³. Po rozładunku surowiec będzie przemieszczany do wysokości 4000 mm za pomocą samojezdnego ładowacza czołowego. W razie konieczności przed etapem granulacji RDF-u, surowiec będzie rozdrabniany w rozdrabniaczu bębnowym. Rozdrabnianie będzie prowadzone z zastosowaniem filtra kieszonkowego (workowego) a oczyszczone powietrze będzie zwracane do wiaty. Zadaniem rozdrabniacza jest rozluźnienie oraz rozerwanie płatków z średnicy 40 mm do 20 mm, jeśli wystąpi taka okoliczność, a następnie przekazanie tak przygotowanego surowca do granulacji. Granulacja (peletowanie), kluczowa czynność procesu technologicznego, będzie odbywała się w granulacjach specjalnego przeznaczenia. Średnica, długość oraz zagęszczenie granulatu będą ustalane indywidualnie przez eksploatatora ciągu technologicznego mającego na względzie oczekiwania odbiorcy docelowego. Gotowy produkt będzie magazynowany w silosach magazynowych i ekspedycyjnych.

Zdolność przetwarzania ww. ciągu technologicznego będzie się kształtowała na poziomie 16 Mg/dobę co przy 2 zmianowym systemie pracy przez około 300 dni w roku daje łącznie 4 800 Mg/rok.

Teren planowanej inwestycji zostanie ogrodzony w myśl obowiązujących przepisów Prawa Budowlanego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy. Roboty budowlane będą wykonywane przez firmę zewnętrzną posiadającą niezbędne kwalifikacje i uprawnienia do wybudowania zakładu. Na terenie budowy zostaną wyznaczone obszary magazynowania materiałów budowlanych i eksploatacyjnych oraz drogi wewnętrzne. Prace budowlane rozpoczną się od usunięcia z terenu inwestycji roślinności, następnie zostanie zdjęta wierzchnia warstwa podłoża (gleby) i zmagazynowana na terenie inwestycji, następnie zostaną wykonane pozostałe prace ziemne i ogólnobudowlane. Dokładna lokalizacja poszczególnych obiektów oraz sposób odwodnienia zostaną ustalone na podstawie badań geotechnicznych na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę. Ewentualne wody z odwadniania wykopów będą kierowane do rowu melioracyjnego, po ich wcześniejszym podczyszczeniu w osadniku z zawiesiny. Wykopy zostaną ogrodzone w sposób uniemożliwiający wpadnięcie do nich zwierząt w tym płazów, gadów i małych ssaków. Głębokość wykopów nie przekroczy 1,2 m p.p.t. Zebrana podczas budowy gleba zostanie

zagospodarowana na terenie inwestycji do wyrównania ewentualnych nierówności terenu oraz przykrycia zbiorników na olej. Ewentualna pozostała część usuniętego gruntu zostanie przekazana wyspecjalizowanej firmie, posiadającej odpowiednie zezwolenia, do dalszego zagospodarowania. Odpady powstałe w trakcie prowadzonych prac budowlanych będą przechowywane selektywnie w wyznaczonym miejscu, w sposób zapewniający bezpieczeństwo środowiska wodno-gruntowego, a po zakończeniu etapu realizacji zostaną przekazane wyspecjalizowanej firmie posiadającej odpowiednie zezwolenia do dalszego zagospodarowania. Na etapie budowy zostanie wykonane przyłącze do sieci wodociągowej. Wykonane zostanie przyłącze do sieci kanalizacji sanitarnej, a w przypadku braku możliwości technicznych, szczelny zbiornik bezodpływowy na ścieki socjalno-bytowe. W trakcie prowadzonej budowy będzie wykorzystywany tzw. sprzęt ciężki, tj.: koparki, betoniarki, dźwig, samochody ciężarowe. Etap realizacji przedsięwzięcia będzie związany z emisją hałasu oraz gazów i pyłów do powietrza atmosferycznego ze środków transportu (będzie to emisja o charakterze chwilowym).

Zbiorniki oleju zostaną wykonane jako podziemne, ale posadowione na powierzchni terenu w nasypie ziemnym. Zbiorniki te będą dwupłaszczowe i zostaną posadowione na płycie betonowej pokrytej warstwą chemoodporną (np. olejoodporną żywicą). Przed pierwszym rozruchem instalacji wszystkie zbiorniki będą poddane próbie szczelności. Po zakończeniu prac budowlanych planuje się nasadzenie zieleni, w celu zminimalizowania oddziaływania na klimat akustyczny oraz za względu uwarunkowania przyrodnicze. Teren inwestycji zostanie ogrodzony.

Instalacja do depolimeryzacji będzie wyposażona w dwa niezależne reaktory, każdy o zdolności przetwarzania do 35 Mg/dobę tworzyw sztucznych na dobę, zatem całkowita zdolność przetwarzania instalacji nie przekroczy 70 Mg tworzyw sztucznych na dobę. Praca w instalacji do pirolizy planowana jest w systemie 3 zmianowym 24h/dobę przez około 330 dni w roku.

W przypadku instalacji do produkcji granulatu RDF całkowita zdolność przetwarzania szacowana jest się na 1 Mg/godzinę. Praca w tej instalacji planowana jest w systemie 2 zmianowym przez około 300 dni w roku. Biorąc pod uwagę powyższe łączna maksymalna roczna zdolność przetwarzania odpadów w instalacji do pirolitycznego przetwarzania odpadów wyniesie do około 23 100,00 Mg/rok zaś w instalacji do produkcji granulatu RDF 4 800,00 Mg/rok, czyli łącznie w zakładzie przetwarzanych będzie 27 900,00 Mg/rok.

Poniżej w punktach przedstawiono opis procesu prowadzonego w ramach przedsięwzięcia (instalacji do depolimeryzacji tworzyw sztucznych) od momentu przyjęcia odpadów do momentu odbioru gotowych produktów.

1. Tworzywa sztuczne przeznaczone do przekształcenia w zakładzie transportowane będą pojazdami ciężarowymi o ładowności około 20 Mg na teren inwestycji a następnie będą bezpośrednio wyładowywane do dużego, zlokalizowanego wewnątrz wiaty silosu, zajmującego powierzchnię 500 m². Silos będzie podzielony na 3 sektory, w ramach których odpady będą transportowane będą za pomocą ładowarki elektrycznej.
2. Tworzywa sztuczne przed przyjęciem do zakładu będą podlegały kontroli wizualnej i sprawdzeniu zgodności z deklarowanym przez dostawcę rodzajem odpadów. Odpad przed wprowadzeniem do instalacji nie będzie oczyszczany a jedynie suszony, jeżeli będzie taka konieczność. Odpad nie będzie musiał być oczyszczany z metali, ponieważ metale po przeprowadzeniu depolimeryzacji będą usuwane z reaktorów wraz z sadzą. Ewentualny metal z sadzy będzie usuwany za pomocą separatora magnetycznego.
3. Do procesu depolimeryzacji będą dopuszczone wszystkie rodzaje tworzyw sztucznych za wyjątkiem PCV, z uwagi na niekorzystny wpływ chloru na żywotność instalacji wydzielającego się w procesie pirolizy PCV.
4. Skład chemiczny tworzyw sztucznych stanowiących wsad nie ma większego wpływu na proces stąd nie ma konieczności określania kompozycji tworzyw sztucznych przed

procesem a o kolejności wprowadzania tworzyw o różnym składzie będzie decydowała jedynie kolejność ich przyjęcia do zakładu.

5. Do procesu depolimeryzacji będą dopuszczone tworzywa (odpady), które zmieszczą się w otworze wlotowym reaktora o wymiarach 100 mm x 100 mm. W przypadku zbyt dużych gabarytów, tworzywa sztuczne będą rozdrabniane w rozdrabniaczu. Rozdrabnianie odpadów w odróżnieniu od procesu mielenia nie będzie źródłem pylenia, gdyż będzie prowadzone w zakresie dużych frakcji.
6. Tworzywa z sektora nr 1 silosu będą transportowane do rozdrabniacza, z którego następnie trafią do sekcji nr 2 silosu. W sekcji tej będą magazynowane tworzywa o odpowiednich wymiarach przed wprowadzeniem do reaktora. W opcji preferowanej przez inwestora przewiduje się, że do procesu przyjmowane będą tworzywa sztuczne i odpady nie wymagające rozdrabniania.
7. Przed poddaniem tworzyw sztucznych depolimeryzacji będą one wstępnie suszone w suszarni za pomocą czystego powietrza ogrzanego ciepłem technologicznym. Ciepło do suszenia będzie odzyskiwane z komina reaktora za pomocą wymiennika ciepła. Do suszarni tworzywa sztuczne będą transportowane z sekcji nr 2 silosu do sekcji nr 3 silosu.
8. Z silosu nr. 3, suche tworzywa sztuczne będą transportowane do jednego z dwóch reaktorów do depolimeryzacji. Każdy reaktor wyposażony będzie w kosz zasypowy, suszarnię reaktora, 2 komory reaktora - „niskotemperaturową” oraz „wysokotemperaturową”. Wsad z tworzyw będzie umieszczany w koszach zasypowych, z których w sposób grawitacyjny będzie kierowany do suszarni reaktora, gdzie będzie dosuszany za pomocą spalin pochodzących z komór reaktora. Spaliny z suszarni zostaną odprowadzone kominem na zewnątrz.
9. Dosuszony wsad tworzyw sztucznych będzie kierowany do komory reaktora układem tłokowym, ale przed wprowadzeniem wsadu do komory reaktora z wsadu będzie usuwane powietrze za pomocą mechanicznego separatora tlenu oraz azotu.
10. Każdy reaktor wyposażony będzie w 2 komory: „niskotemperaturową” i „wysokotemperaturową”. W pierwszej komorze, proces będzie przebiegał w temperaturze 360-520°C, w drugiej zaś temperatura procesu wyniesie 800-850°C. Podwyższenie temperatury procesu wymagane jest z uwagi na fakt, iż niektóre tworzywa sztuczne nie ulegają przekształceniu w niższym zakresie temperaturowym. Prowadzenie procesu w temperaturze około 850°C umożliwi również uzyskanie sadzy wysokiej jakości. Komory reaktora będą wyposażone w 4 palniki olejowe (3 palniki o mocy 250 kW i jeden rezerwowo o mocy 150 kW) oraz 4 palniki gazowe (każdy o mocy 250 kW). Palniki olejowe i gazowe będą pracowały osobno, tzn. nie będą pracowały jednocześnie (albo pracują palniki gazowe albo olejowe). W trakcie rozruchu instalacji będą pracowały palniki olejowe (maksymalnie 3 z 4), a następnie po zakończeniu rozruchu palniki gazowe (3 z 4). Palniki olejowe będą zasilane zakupionym olejem opałowym tzn. olej powstający w instalacji nie będzie w niej spalany, natomiast palniki gazowe wytworzonym w instalacji syngazem. Spaliny z palników odprowadzane będą dwoma kominami na zewnątrz wiaty, przy czym jeden z w/w kominów będzie zainstalowany nad suszarnią, dzięki czemu będzie możliwe suszenie spalinami odpadów wprowadzanych do reaktora. Reaktor będzie pracował w sposób ciągły do momentu uzyskania sadzy w ilości około 10% objętości reaktora. W czasie procesu depolimeryzacji tworzywa sztuczne będą wtłaczane do reaktora w sposób ciągły. W wyniku depolimeryzacji odpady przekształcą się w olej, gaz oraz sadzę. Stosunek powstających ilości oleju, gazu i sadzy będzie różny w zależności od składu chemicznego wprowadzanych tworzyw. Przykładowo z przetwarzania RDF powstaje około 50-80% oleju, 20-50 % gazu oraz do 2% sadzy(węgla).
11. Po uzyskaniu sadzy w ilości odpowiadającej 10% objętości reaktora proces ładowania odpadów zostaje zatrzymany a rektor opróżniany jest z sadzy. Przewiduje się, że sadza będzie usuwana z reaktora raz na około dziesięć dni. W trakcie opróżniania reaktora

- będzie on nadal ogrzewany, stąd proces depolimeryzacji nie będzie zatrzymany. Opróżnienie sadzy będzie odbywało się bez potrzeby otwierania reaktora. Sadza zamkniętymi rurociągami wyposażonymi w przenośnik ślimakowy transportowana będzie do zbiornika na sadze, zlokalizowanego na zewnątrz wiaty. Taki sposób usuwania i transportu sadzy zapewnia brak pylenia (brak emisji pyłu sadzy do powietrza). Po opróżnieniu reaktora z sadzy następuje ponowne uruchomienie ładowania instalacji odpadami. Z sadzy za pomocą separatora magnetycznego będą usuwane ewentualne odpady metali.
12. Sadza ze zbiornika na sadzę będzie transportowana pneumatycznie za pomocą szczelnego rurociągu do stanowiska ładowania autosilosów (autocystern), gdzie pojazdy ciężarowe przystosowane do transportu materiałów sypkich w tym sadzy będą ładowane. Sadza będzie wywożona autosilosami z terenu inwestycji do klienta. Dopuszcza się możliwość ładowania sadzy do zamykanych big bagów.
  13. Gaz oraz olej (lekki olej opałowy) powstające w procesie depolimeryzacji kierowane będą systemem rur (rurociągami) do chłodnicy. W rurociągu będzie znajdował się mokry filtr samoczyszczący (filtr cząstek stałych), na którym będą zatrzymywane pozostałości sadzy, splukiwane z filtra do reaktora za pomocą skraplającego się w rurociągu oleju.
  14. Składniki oleju, z uwagi na niższą prężność par w stosunku do gazu, będą ulegały procesowi skraplania w chłodnicy. Chłodnica zostanie zbudowana z rurociągów na które będą spiralnie nawinięte „kołnierze” z blachy. Zadaniem blach będzie odbiór ciepła z rurociągów. Blachy będą chłodzone poprzez naturalny przepływ powietrza. Zasada działania chłodnicy będzie zbliżona do działania chłodnicy samochodowej. Chłodnica zostanie ustawiona na wylewce betonowej otoczonej krawężnikiem i pokrytej chemoodporną powłoką odporną na działanie oleju oraz czynników atmosferycznych (np. żywicą epoksydową).
  15. Z chłodnicy olej będzie przepompowany do szczelnego, dwu-płaszczowego zbiornika wyposażonego w czujnik międzypłaszczowy wykrywający nieszczelności pomiędzy płaszczami zbiornika.
  16. Olej wytworzony w instalacji nie będzie w niej spalany. Do rozruchu instalacji będzie stosowany olej opałowy zakupiony ze źródeł zewnętrznych.
  17. Załadunek oleju ze zbiornika na autocysterny będzie odbywał się na stanowisku załadunku autocystern.
  18. Gaz będzie kierowany do płuczki glikolowej (zbiornika), gdzie absorbowana będzie wilgoć z gazu, zanieczyszczenia oraz ewentualne cząstki sadzy. W wyniku płukania w płuczce glikolowej uzyskiwany będzie suchy gaz tzw. syngaz.
  19. Zużyty glikol będzie zbierany do zbiorników transportowych i będzie przekazywany do przetworzenia firmom zewnętrznym posiadającym niezbędne zezwolenia w tym zakresie.
  20. Syngaz z płuczki glikolowej będzie transportowany do jednego z czterech zbiorników zewnętrznych o pojemności około 9,75 m³ gdzie będzie magazynowany w ciśnieniu 100 mBar, skąd poprzez blokadę antywybuchową transportowany będzie do sprężarki. W sprężarce syngaz będzie sprężany do ciśnienia 8 bar i będzie kierowany do jednego z czterech zbiorników o pojemności około 1,8 m³, skąd poprzez reduktor będzie transportowany do palników. Ciśnienie syngazu po redukcji wyniesie 500 mBar.
  21. Gaz powstały w wyniku termicznego przekształcania odpadów oraz olej opałowy używany do rozruchu instalacji będą spalane w temperaturze 900 °C.
  22. Glikol oraz azot będą magazynowane wewnątrz wiaty w oryginalnych opakowaniach producenta. Glikol będzie magazynowany w beczkach na utwardzonym i uszczelnionym podłożu. Azot będzie przetrzymywany w stalowych butlach (standardowe przenośne butle o wysokości około 1,5 m).
  23. W przypadku awarii reaktora w trakcie pracy odpady po ostudzeniu będą przenoszone do drugiego reaktora.

24. Olej opałowy niezbędny do uruchomienia instalacji będzie magazynowany wewnątrz wiaty, w zbiorniku umieszczonym na chemoodpornej posadzce. Wiata będzie okrążona krawężnikami, tworzącymi swego rodzaju wannę wychwytyjącą umożliwiającą przejęcie ewentualnych wycieków.
25. Każdy z reaktorów będzie obsługiwany przez cztery zbiorniki: dwa zbiorniki na syngaz o pojemności 9,75 m³ każdy oraz dwa zbiorniki na syngaz o pojemności 1,8 m³ każdy. Biorąc pod uwagę powyższe w ramach inwestycji planuje się wykonać 4 szt. zbiorników na syngaz o pojemności 9,75 m³ każdy oraz 4 szt. zbiorników na syngaz o pojemności 1,8 m³ każdy.
26. Dodatkowo inwestor planuje możliwość pakowania sadzy w zamykane opakowania typu „big bag”, poprzez szczelny rękaw załadowniczy. Pakowanie „big bagów” będzie odbywało się wewnątrz wiaty i z uwagi na zastosowanie szczelnego rękawa załadowniczego nie będzie związane z pyleniem. Załadunek sadzy w „big bagu” będzie stosowany głównie w przypadku sprzedaży mniejszych partii produktu – brak konieczności załadunku całego autosilosu. Sadza w big bagach będzie ładowana na samochody za pomocą ładowarki

Planowany proces granulacji RDF jest procesem, w którym odpad w postaci paliwa alternatywnego (zastępczego), tzw. RDF-u (Refuse-Derived Fuel) o kodzie 19 12 10 zostaje przetworzony na granulaty (pellet) gotowy do użycia w innych procesach. Paliwo RDF jest specyficzną odmianą paliwa alternatywnego, którą można uzyskać z tzw. frakcji reszkowej, czyli nienadających się do recyklingu odpadów komunalnych, papieru, tworzyw sztucznych, materiałów tekstylnych, drewna, gumy. Ten rodzaj paliwa alternatywnego charakteryzuje się wartością opałową - 16-20 MJ/kg. RDF znalazło zastosowanie w spalarniach odpadów komunalnych przystosowanych do współspalania paliwa alternatywnego, w specjalnych obiektach energetycznych przystosowanych jedynie do spalania paliwa alternatywnego posiadających status spalarni odpadów, jako paliwo zastępcze dla paliwa kopalnego w przemyśle cementowym (paliwo kalcynatorowe), jako współspalanie paliwo w kotłach energetycznych a nawet jako wsad w instalacjach do pirolizy albo zgazowania odpadów.

Technicznie, granulowanie to proces kompresji surowca w wyniku nacisku rolek granulatora na matrycę. Matryca wraz z rolkami tworzą swoistą prasę, która w wyniku występujących tarć wymuszonego przepływu surowca nagrzewa się. Parametry otrzymanego granulatu zależą od właściwości surowca

Proces technologiczny granulacji RDF-u składa się z pięciu faz:

1. Przygotowanie surowca do granulacji pod kątem: frakcji i wilgotności (czynność w gestii dostawcy surowca)
2. Przekształcanie rozdrobnionego i wysuszonego surowca do postaci granulatu o stałym składzie i parametrach. W tej fazie występuje miejscowy (dotyczy matrycy – element roboczy granulatora) wzrost temperatury matrycy (85 – 95 °C) spowodowany tarciami cząstek surowca o ścianki rowków oraz tarcie występujące pomiędzy cząsteczkami w procesie przeciskania przez rowki. Jest to tarcie wewnątrzcząsteczkowe, w którym następuje proces deformacji plastycznej przy okazji, której cząstki surowca łączą się z sobą.
3. Wzrost gęstości RDF z 120-160 kg/m³ do 420-600 kg/m³.
4. Wypchnięcie granulatu z rowków matrycy w trakcie, którego następuje jego chłodzenie.
5. Magazynowanie granulatu w silosie lejowym o pojemności 100 Mg.

W wyniku procesu granulacji paliwa alternatywnego RDF otrzymuje się produkt (pellet, granulaty) o:

- właściwościach zależnych od standardu surowca,
- barwie zgodnej z barwą surowca po kompresji,
- żądanym stosunkiem ciężaru do objętości – wg. potrzeb odbiorcy,
- wilgotności: ≤ 12%,

- średnicy: 8 – 12 mm,
- długość: 4 – 6 mm.

Odpady przyjęte do przetworzenia w zakładzie będą magazynowane w czasie krótszym niż 1 rok. Miejsce magazynowania odpadów oraz teren zakładu będą objęte monitoringiem wizyjnym. W ciągu roku w instalacji do pirolizy może być przetwarzane do 23 100,00 Mg odpadów, zaś w instalacji do granulacji RDF do 4 800 Mg, czyli w ciągu roku na terenie zakładu będzie magazynowane maksymalnie 27 900 Mg/rok. Maksymalna ilość odpadów magazynowanych na terenie zakładu w jednym czasie wyniesie 660 Mg.

Parametry gazu syntezowego oraz oleju produkowanych w instalacji przedstawiono w raporcie wykonanym na zlecenie producenta instalacji przez firmę J.S. Hamilton Poland S.A. Raport znajduje się w załączniku nr 4. Wartość opałowa syngazu w zależności od materiału wsadowego wynosi od 47,94 MJ/m³ do 60,93 MJ/m³, natomiast oleju od 39,9 MJ/kg do 41,7 MJ/kg. W obu planowanych instalacjach jako surowiec będą stosowane odpady. Instalacja do pirolizy wymaga dostarczenia energii elektrycznej oraz glikolu, zaś instalacja do granulacji RDF jedynie energii elektrycznej. Żadna z instalacji nie wymaga użycia wody. Woda będzie wykorzystywana jedynie na cele socjalno-bytowe pracowników.

Transport odpadów przeznaczonych do przetworzenia w instalacjach będzie prowadzony za pomocą pojazdów ciężarowych. Transport wyprodukowanego oleju będzie prowadzony autocysternami, transport sadzy autosilosami a transport pelletu naczepami samo rozładowniczymi (wannami). W ramach inwestycji wykorzystywane będą zasoby naturalne w postaci powierzchni ziemi oraz wody. Przewidywana powierzchnia ziemi, która zostanie zajęta przez budynki i budowle przedsięwzięcia wyniesie do 8000 m². Na potrzeby zakładu woda będzie dostarczana z wodociągu. Woda będzie wykorzystywana jedynie na cele socjalno-bytowe pracowników w ilości 347,4 m³/rok. Woda nie będzie używana na cele produkcyjne. W ramach inwestycji nie będą prowadzone prace rozbiórkowe przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych z uwzględnieniem używanych na terenie planowanej inwestycji substancji oraz stosowanych technologii jest bardzo niskie. Podczas realizacji inwestycji będą powstawały odpady typowo budowlane oraz odpady związane z potrzebami socjalno-bytowymi pracowników. W trakcie użytkowania instalacji do pirolizy będą powstawały odpady technologiczne oraz odpady komunalne związane z potrzebami bytowymi pracowników zakładu. Podczas realizacji przedsięwzięcia ścieki bytowe zbierane będą w szczelnych zbiornikach przenośnych toalet (dostarczonych na teren budowy przez firmę zewnętrzną), skąd będą odbierane przez wyspecjalizowane firmy asenizacyjne. Wody opadowe będą zagospodarowane na terenie inwestycji w sposób niezorganizowany.

Podczas użytkowania inwestycji ścieki socjalno-bytowe będą odprowadzane do kanalizacji (jeżeli będzie taka możliwość) lub do szczelnego zbiornika bezodpływowego o objętości 10 m³, skąd będą zabierane przez firmę asenizacyjną i będą przekazywane do oczyszczenia w oczyszczalni ścieków.

Wody opadowe z uwagi na zadaszenie hali oraz miejsc załadunku autocystern i autosilosów nie będą miały kontaktu z tymi powierzchniami. Miejsce tankowania autocystern, autosilosów oraz wiata będą odgródzone krawężnikami tworzącymi wannę wychwytną, dzięki czemu wody opadowe nie będą mogły zostać zanieczyszczone olejem, sadzą lub innymi odpadami. Podczas realizacji przedsięwzięcia nie będą powstawały ścieki technologiczne.

Podczas realizacji przedsięwzięcia wystąpi emisja hałasu związana z pracą maszyn budowlanych oraz poruszaniem się po terenie inwestycji pojazdów silnikowych. Wszelkie prace budowlane będą prowadzone w porze dnia, stąd hałas również będzie emitowany o tej porze. Podczas użytkowania przedsięwzięcia dojdzie do emisji hałasu od pojazdów poruszających się po terenie przedsięwzięcia oraz od pracujących instalacji. Przeprowadzone

modelowanie hałasu wykazało brak przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie.

Podczas realizacji przedsięwzięcia emisja zanieczyszczeń do powietrza będzie pochodziła głównie od pojazdów spalinowych poruszających się po terenie inwestycji. Będzie to emisja o charakterze krótkoterminowym i o niewielkim znaczeniu.

W ramach inwestycji planuje się prowadzenie procesu depolimeryzacji tworzyw sztucznych do produkcji olejów. Proces ten będzie źródłem emisji gazów i pyłów do powietrza. Depolimeryzacja będzie prowadzona w dwóch bliźniaczych instalacjach pracujących niezależnie od siebie. Każda z nich będzie posiadać dwa emitory, w postaci dwóch kominów, z czego jeden z nich będzie odprowadzał spaliny powstałe w wyniku pracy palnika olejowego lub gazowego, a drugi z suszarni dosuszającej.

Funkcjonowanie omawianej inwestycji będzie generowało ruch pojazdów, który będzie źródłem niezorganizowanej emisji zanieczyszczeń do powietrza. Emitowane będą substancje typowe dla ruchu komunikacyjnego, powstające na skutek spalania paliw w silnikach. Produkowane spaliny będą emitowały substancje takie jak tlenek węgla, benzen, węglowodory aromatyczne i alifatyczne, tlenki azotu i siarki. Instalacja do produkcji peletu (granulatu) RDF nie będzie źródłem emisji z uwagi na zastosowane filtry.

Inwestor zakłada możliwość realizacji inwestycji w dwóch wariantach - w pierwszym planuje się budowę instalacji do pirolizy wraz z instalacją do granulowania paliwa alternatywnego, zaś w drugim jedynie instalację do pirolizy. Przeprowadzona analiza wariantów wykazała, że oba warianty są zbliżone do siebie, przy czym z uwagi na możliwość bezpiecznego zagospodarowania większej ilości odpadów wariant nr 1 (wnioskowany) jest wariantem korzystniejszym.

Przedsięwzięcie nie będzie związane z występowaniem znaczących, negatywnych oddziaływań na ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby, siedliska przyrodnicze, wody powierzchniowe i podziemne oraz powietrze. W długoterminowej perspektywie funkcjonowanie zakładu przyczyni się do polepszenia gospodarki odpadami. Inwestycja nie spowoduje uszkodzenia lub zniszczenia dóbr materialnych, zabytków ani krajobrazu kulturowego. Oddziaływanie na klimat i krajobraz będą znikome. Realizacja przedsięwzięcia nie spowoduje wystąpienia ruchów masowych ziemi. Funkcjonowanie zakładu nie wpłynie na realizację celów środowiskowych ustalonych dla jednolitych części wód powierzchniowych oraz podziemnych.

Planowana inwestycja nie będzie negatywnie oddziaływała na najbliższe obszary chronione. Inwestycja zlokalizowana jest poza korytarzami migracyjnymi i nie będzie stanowiła znaczącego utrudnienia w migracji dzikiej fauny. W związku z realizacją inwestycji nie przewiduje się znaczącego wzajemnego oddziaływania między elementami, o których mowa w lit. g pkt 6a ust. 1 art. 66 ustawy o oś.

Rezygnacja z inwestycji uniemożliwi bezpieczne dla środowiska zagospodarowanie odpadów tworzyw sztucznych, które nie ulegają biodegradacji. Brak realizacji inwestycji oraz inwestycji o podobnym charakterze będzie prowadził do zagospodarowania odpadów tworzyw sztucznych na składowiskach. Obecnie w Polsce wytwarzane są bardzo duże ilości odpadów tworzyw sztucznych, z roku na rok ilości te zwiększają się, stąd konieczne jest zagospodarowanie tych odpadów w sposób jak najbardziej przyjazny dla środowiska. Proponowana technologia zapewnia 100% odzysk odpadów – całkowite ich wykorzystanie (przetworzenie).

W celu prognozowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wykorzystano:

- metodę szacowania eksperckiego,
- oprogramowanie do prognozowania poziomów dźwięków wokół zakładów przemysłowych „SoundPLAN Essential 4.0” (program ten został oparty o model obliczeniowy zawarty w normie PN-ISO 9613-2),
- oprogramowanie do modelowania rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym OPERAT FB dla Windows.

Na etapie realizacji inwestycji będą stosowane następujące rozwiązania chroniące środowisko:

- W trakcie trwania robót budowlanych zostanie zapewniony właściwy nadzór i organizacja, co powinno zapobiec zanieczyszczeniu środowiska przez substancje ropopochodne z maszyn i urządzeń budowlanych.
- Teren budowy zostanie wyposażony w sorbenty substancji ropopochodnych.
- Prace budowlane będą prowadzone jedynie w porze dnia.
- Prace budowlane będą prowadzone jedynie przy użyciu sprawnego sprzętu budowlanego. Sprzęt będzie na bieżąco sprawdzany pod kątem możliwości wystąpienia wycieków płynów eksploatacyjnych.
- Maszyny budowlane będą parkowane, konsekrowane i tankowane wyłącznie na utwardzonym terenie.
- Pracownikom firmy zewnętrznej prowadzącym prace budowlane zostaną udostępnione toalety przenośne.
- Odpady wytwarzane na etapie budowy będą składowane selektywnie w metalowych (lub z tworzywa) kontenerach.
- Postępowanie z odpadami, które powstaną na etapie budowy, eksploatacji i likwidacji będzie zgodne z hierarchią postępowania określoną w ustawie z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, w szczególności gromadzenie poszczególnych rodzajów odpadów w przystosowanych do tego celu kontenerach, przekazywanie odpadów do transportu, odzysku lub unieszkodliwiania jedynie wyspecjalizowanym firmom, posiadającym odpowiednie zezwolenia.
- Przed wykonaniem prac ziemnych na etapie budowy, teren zostanie przeszukany w kierunku występowania na nim małych zwierząt, a schwytane osobniki zostaną przeniesione w miejsca znajdujące się w bezpiecznej odległości. Teren prac, a przede wszystkim wykopy, zostaną ogrodzone w taki sposób, żeby uniknąć ewentualnego ponownego przedostania się lub uwięzienia zwierząt.

Na etapie użytkowania inwestycji będą stosowane następujące rozwiązania chroniące środowisko:

- Na etapie użytkowania przedsięwzięcia nie będą powstawały ścieki przemysłowe.
- Ścieki socjalno-bytowe będą kierowane do kanalizacji lub do szczelnego zbiornika bezodpływowego, a następnie do oczyszczenia w oczyszczalni ścieków.
- Użytkowanie instalacji nie będzie związane ze zużyciem wody do celów technologicznych.
- Posadzka wiaty nie będzie zmywana, dzięki czemu w zakładzie nie będą powstawały ścieki przemysłowe. W razie konieczności posadzka będzie odkurzana.
- Opróżnianie reaktora z sadzy oraz transport sadzy będzie prowadzony w układzie zamkniętym eliminującym emisję pyłu do powietrza.
- Emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do powietrza z projektowanej instalacji będzie taka jak ze spalania gazu ziemnego.
- Glikol zużywany do wytwarzania syngazu (oczyszczania gazu) będzie następnie przetwarzany wewnątrz reaktora.
- Olej będzie magazynowany w zbiorniku lub zespole zbiorników stalowych, dwupłaszczowych umieszczonych na płycie betonowej pokrytej chemoodporną warstwą. Zbiornik lub zespół zbiorników zostaną przykryte nasypem ziemnym.
- Napełnianie autocystern i autosilosów olejem oraz sadzą będzie prowadzone na twardej i uszczelnionej powierzchni.
- Stanowisko do napełniania autocystern i autosilosów zostanie zadaszone, tak by na powierzchni stanowiska nie powstawały wody opadowe.
- Zakład zostanie wyposażony w sorbenty substancji ropopochodnych, przeznaczone do usuwania ewentualnych wycieków oleju.

- Miejsca przechowywania odpadów, magazynowania produktów, posadowienia reaktorów oraz stanowisko do napełniania autocystem będą ograniczone krawężnikami uniemożliwiającymi przedostanie się ewentualnych wycieków substancji ropopochodnych do środowiska poprzez spływ powierzchniowy, w tym do wód powierzchniowych.
- Posadzka wiaty zostanie wykonana jako szczelna odporna na działanie substancji ropopochodnych oraz magazynowanych odpadów.
- Urządzenia o najwyższym poziomie mocy akustycznej będą umieszczone wewnątrz wiaty, co w znaczny sposób obniży poziom emitowanego hałasu.
- Rozdrabnianie RDF będzie prowadzone z zastosowaniem filtra kieszonkowego (workowego) a oczyszczone powietrze będzie zawracane do wiaty.

Technologia zastosowana w omawianych instalacjach spełni wymagania art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

Z punktu widzenia realizacji inwestycji dokumentem strategicznym jest Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (. Zgodnie z w/w planem dla wód powierzchniowych i podziemnych (jednolitych części tych wód) zostały określone cele środowiskowe. Planowana inwestycja nie wpłynie na osiągnięcie tych celów, stąd przedsięwzięcie będzie zgodne z założeniami w/w dokumentów. Dla planowanego przedsięwzięcia nie jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania. Z uwagi na znaczne oddalenie od terenów chronionych akustycznie oraz obszarów chronionych nie przewiduje się protestów społecznych.

Na początku etapu użytkowania inwestycji proponuje się jednorazowe przeprowadzenie pomiarów hałasu emitowanego przez zakład. Z uwagi na obecne zagospodarowanie terenu inwestycji oraz jego lokalizacji nie jest konieczne prowadzenie monitoringu przyrodniczego. Z uwagi na brak standardów emisyjnych dla instalacji, nie proponuje się monitoringu w zakresie emisji gazów i pyłów do powietrza.

WÓJT
Janusz
 Wójt Miastka